

Broj: UPI 13-037/23-185/2

30.06.2023. godine

Na osnovu čl. 13 i 30 stav 1 Zakona o slobodnom pristupu informacijama („Sl. list CG“, br. 44/12 i 30/17) i člana 18 Zakona o upravnom postupku („Sl. list CG“, br. 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17), postupajući po zahtjevu nevladine organizacije Crnogorska kulturna mreža, evidentiran pod brojem UPI 13-037/23-185/1 od 26.06.2023. godine, Ministarstvo kulture i medija, donosi

RJEŠENJE

1. **USVAJA SE** zahtjev nevladine organizacije Crnogorska kulturna mreža, koji je evidentiran pod brojem: UPI 13-037/23-185/1 od 26.06.2023. godine, za pristup Informaciji: prijedlozi i djela na osnovu kojih su nagrađeni dobitnici Trinaestojulske nagrade Naod Zorić, Roman Simović i Predrag Uljarević.
2. Pristup informaciji iz tačke 1 dispozitiva ovog rješenja ostvariće se dostavljanjem Informacije na adresu: Karađorđeva br.17 Ps. Savoia, Nikšić.

Obrazloženje

Nevladina organizacija Crnogorska kulturna mreža, podnijela je Ministarstvu kulture i medija zahtjev za slobodan pristup informacijama, koji je kod Ministarstva kulture i medija evidentiran pod brojem: UPI 13-037/23-185/1 od 26.06.2023. godine, a koji se odnosi na pristup Informaciji - prijedlozi i djela na osnovu kojih su nagrađeni dobitnici Trinaestojulske nagrade Naod Zorić, Roman Simović i Predrag Uljarević. Pristup informaciji tražen je dostavljanjem informacije na adresu: Karađorđeva br. 17 Ps. Savoia, Nikšić.

Postupajući po podnijetom zahtjevu, utvrđeno je da je Ministarstvo kulture i medija u posjedu informacije bliže opisane tačkom 1 dispozitiva ovog rješenja, pa je cijenilo da predmetni zahtjev treba usvojiti kao osnovan, u skladu sa članom 13 Zakona o slobodnom pristupu informacijama, kojim je propisano da je organ vlasti dužan da podnosiocu zahtjeva omogući pristup informaciji ili njenom dijelu koji posjeduje. U skladu sa tim omogućava se pristup informaciji - prijedlozima i djelima na osnovu kojih su nagrađeni dobitnici Trinaestojulske nagrade Naod Zorić, Roman Simović i Predrag Uljarević.

Članom 30 stav 1 Zakona o slobodnom pristupu informacijama („Sl. list CG“, br.44/12 i 30/17), propisano je da o zahtjevu za pristup informaciji ili ponovnu upotrebu informacija, osim u slučaju iz člana 22 istog zakona, organ vlasti odlučuje rješenjem, kojim dozvoljava pristup traženoj informaciji, odnosno ponovnu upotrebu informacija ili njenom dijelu ili zahtjev odbija. Na osnovu izloženog, odlučeno je kao u dispozitivu rješenja.

UPUTSTVO O PRAVNOJ ZAŠTITI: Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Agenciji za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama, u roku od 15 dana od dana prijema rješenja, neposredno ili preko ovog Ministarstva. Žalba se podnosi u dva primjerka, sa dokazom o uplati 4,00€ administrativne takse na žiro račun, broj 907-000000083001-19, shodno tarifnom broju 2 Zakona o administrativnim taksama („Sl. list CG“ br. 18/2019).

Dostavljeno:
- podnosiocu zahtjeva
- za spise predmeta
- a/a

Kontakt osoba: Milena Bošnjak
tel: 069/120-216, email: milena.bosnjak@mku.gov.me

mr. Masa Vlaović

Primjeno: 16.05.2023			
Org. jed.	Red. br.	Red. broj	Prilozi
15-125/23-	1829/1		

MINISTARSTVO KULTURE I MEDIJA
PRIJAVA ZA DODJELU TRINAESTOJULSKE NAGRADE ZA 2023. GODINU

DATUM OBJAVLJIVANJA SAOPŠTENJA 27.04.2023. GODINE

ROK ZA PODNOŠENJE PRIJEDLOGA 18.05.2023. GODINE

PODACI O PODNOSIOCU/PODNOŠITELJKI PRIJEDLOGA	
IME I PREZIME	Polimski muzej Berane
ADRESA (ULICA/BROJ/GRAD)	Beransko-andrijevičkog bataljona br. 1, Berane
E-MAIL ADRESA	polimskimuzej@gmail.com
KONTAKT TELEFON	068 894 499

PODACI O PODNESENOM PRIJEDLOGU/PODNOŠITELJKI ZA FIZICKO LICE	
IME I PREZIME	Naod Zorić
AKADEMSKO ZVANJE	Magistar slikarstva
DOKAZ O DRŽAVLJANSTVU CRNE GORE	Uvjerenje o državljanstvu
GODINA OSTVARENJA	2022.
OBLAST KOJOJ PRIPADA PRIJEDLOG (kulturno-umjetničko stvaralaštvo; sport; prirodne nauke; društvene nauke; oblast humanističkih nauka; ekologija; oblast rada i stvaralaštva koja doprinosi razvoju i afirmaciji Crne Gore)	Kulturno-umjetničko stvaralaštvo
NAZIV DJELA/STVARALAŠTVA	Likovna izložba "Slike i crteži", galerija Polimskog muzeja u Beranama
DOKAZ/IZJAVA PREDLOŽENOG LICA (da djelo ili ostvarenje nije nagrađeno nekom od nagrada utvrđenih Zakonom o državnim nagradama „Sl.list Crne Gore“ br. 17/19)	
NAPOMENA: Ako se prijedlog za dodjelu Trinaestojulske nagrade za 2023. godinu podnosi za književno ili naučno djelo, ili prezentaciju, odnosno izvođenje umjetničkog djela, obavezno je, uz osam prijedloga/prijava, dostaviti i osam primjeraka knjige, kataloga ili druge publikacije, na koju se prijedlog/prijava odnosi.	

PODACI O PODNESENOM PRIJEDLOGU ZA PRAVNO LICE	
NAZIV	
DOKAZ O SJEDIŠTU NA TERITORIJI CRNE GORE	
GODINA OSTVARENJA	
OBLAST KOJOJ PRIPADA PRIJEDLOG (kulturno-umjetničko stvaralaštvo; sport; prirodne nauke; društvene nauke; oblast humanističkih nauka; ekologija; oblast rada i stvaralaštva koja doprinosi razvoju i afirmaciji Crne Gore)	
DOKAZ/IZJAVA PREDLOŽENOG LICA (djelo ili ostvarenje nije nagrađeno nekom od nagrada utvrđenih Zakonom o državnim nagradama „Sl.list Crne Gore“ br. 17/19)	
NAZIV DJELA/STVARALAŠTVA	
NAPOMENA: Ako se prijedlog za dodjelu Trinaestojulske nagrade za 2023. godinu podnosi za književno ili naučno djelo, ili prezentaciju, odnosno izvođenje umjetničkog djela, obavezno je, uz osam prijedloga/prijava, dostaviti i osam primjeraka knjige, kataloga ili druge publikacije, na koju se prijedlog/prijava odnosi.	

Беранско-андријевачки батаљон бр. 1
Тел: 051 680 900
e-mail: polimskimuzej@gmail.com
violeta.folic@gmail.com

Бр. 275

Беране, 11.05.2023. године

Министарство културе и медија

Жирију за додјелу Тринаестојулске награде

У складу са Законом о државним наградама Министарства културе и медија, на основу члана 14 Закона о државним наградама („Сл. лист Црне Горе“, бр. 17/19) и члана 8 Пословника о раду Жирија за додјелу Тринаестојулске награде, слободни смо да вам за ово највише национално признање за 2023. годину предложимо Наода Зорића – истакнутог ликовног ствараоца.

Сматрамо да његов импозантан и препознатљив стваралачки опус то заслужује, тим прије што су он и његово дјело у јавности високо вредновани.

Током априла 2022. године, у галерији Полимског музеја у Беранама, реализована је изложба Зорићевог стваралаштва (слике и цртежи) насталог у периоду 2018 - 2022. За ту прилику штампан је каталог са уводним текстом историчарке умјетности Луције Ђурашковић, а сам аутор дао је биографски осврт о себи и свом стваралаштву.

Наод Зорић, аутентични стваралац, један је од оних чије умјетничко дјело је неизоставно за сагледавање црногорске ликовне сцене. За 34 године умјетничког рада као слободни умјетник, Наод Зорић је остварио широк стваралачки опус, како по значајном броју дјела, тако и по сложености и оригиналности. Импозантан је податак да је реализовао 49 самосталних изложби, што говори о озбиљности и посвећености, као и о потреби галеријских простора да имају изложбу овог умјетника. Ко никад није крочио у Црну Гору, осјетиће је по Наодовим сликама и цртежима.

О Наоду Зорићу писали су најзначајнији историчари умјетности, академици, па није претенциозно рећи да је Наод Зорић највеће сликарско име савремене Црне Горе.

Наод је добитник бројних награда и признања. Његове слике и цртежи се налазе почев од Народног музеја Црне Горе, па све до других музеја, галерија и приватних колекција у земљи и иностранству.

Наод је изразити индивидуала, оригиналност је његов карактер, а сам умјетник каже: „Умјетност је радост мог живота, цртање је мој ваздух. Храбро, са вјером и љубављу и великим прегнућем сам кренуо у живот умјетника.“

Радови Наода Зорића спадају у најзначајнија ликовна остварења на нашој ликовној сцени, о чему свједочи и заступљеност Наодовог стваралаштва у више монографија, лексикона и приказа. Наод слика веома вјешто и лако, рукописом аутентичним, сензибилним, дубоко прожет човјеком и љепотом свог села и Црне Горе. Вјечито мало дијете у одраслом човјеку, мало тврдоглав, незлобив, искрен и посебан.

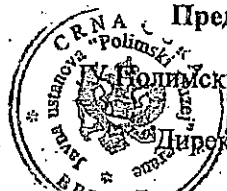
Његове изложбе су прави културни догађај, о чему свједочи и изложба у Полимском музеју у Беранама.

С обзиром на значај Наодовог стваралаштва, мишљења смо да ће жири исказати пуно повјерење овом нашем предлогу и овом аутору додијелити престижну Тринаестојулску награду.

Можда и најбољи опис Наода и његовог стваралаштва је дао Ђорђе Кадијевић. „По начину како слика, Наод Зорић би могао да се сврста међу данас већ анхроничне „нове“ експресионисте. Али, на његовим платнима акумулирано је толико аутентичне стваралачке енергије да питање стила ту постаје беспредметно. Експресионисти, према дефиницији, сликају „према осећању“, и то једино што кроз Зорића личи на њих. Оно што га разликује, то је дубина његових осећања и снага њиховог израза. Лик горштака на његовом платну има лице које не представља појединца – у његовим цртама као да је исписана читав историја народа коме припада. Лишен површинске, физиономске психологизације, Зорићев горштак је архетипско оличење своје расе, изданак свог поднебља, израстао са свог врлетног тла, пун предачке нарави са отисцима сурове судбине прохујалих векова. Све је то исказано на начин у коме има једнако озбиљности, достојанства, простоте, горчине, безнадежне оуглалости, али и нечег шаљивог, подложног подсмеху без пакости, самоироничног, што неутралише видљиви траг јуначке, помало набусите самоуверености... Зорић је заиста у истој мери сликар и цртач. У његов графизам продиру пиктурални елементи, а у сликане структуре гестуални линеаризам. Склон понешто затамњеној палети, и привидно „нечистим“ тоновима дубоког звука умбре, смеђих нијанси са траговима кармина, овај сликар успешно контролише компактне хроматске целине на својим платнима.“

У прилогу достављамо каталог и библиографске податке о Наоду Зорићу, као и опсежну монографију поводом 30 година стваралаштва аутора, која је промоцију имала у Музејима и галеријама Подгорице 2018. године, Умјетничком павиљону Цвијета Зузорић, 2018. године, као и Модерној галерији Будва, такође 2018. године.

Предлагач:

Полимски музеј Беране

Директорица

Виолета Фолић

Viola Fočić

CRNA GORA

BROJ 08 UP I Broj: 211/23/1704

Kolašin 15.05.2023 godine

Na osnovu člana 163 Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list RCG", broj 60/03), na zahtjev

ZORIĆ NAOD

(Prezime i ime)

izdaje se

U V J E R E N J E

Da je:

Prezime	ZORIĆ	(pol)
Ime	NAOD	M
Rodeno prezime	ZORIĆ	
Dan, mjesec i godina rođenja		
Mjesto rođenja		
Matični broj		
Podaci o roditeljima	Otac	Majka
Ime	РАДИСАВ	ВЕЛИБОРКА
Prezime (i prezime prije zaključenja braka)	ЗОРИЋ	ЗОРИЋ ДРАГАШ

crnogorski državljanin, upisan u opštini PLJEVLJA, pod rednim

brojem 44499

(M.P.)

Potpis službenog lica

JEKNIĆ IVANA

Biografija

Naod Zorić

Rođen 1968. godine u selu Đurđevića Tara (Crna Gora).

FLU (odsjek za slikarstvo) završio je 1993. godine na Cetinju, u klasi prof. Dragana Karadžića.

Godine 1995. završio je postdiplomske studije (odsjek slikarstvo) u Beogradu, kod prof. Radomira Reljića.

Član je ULUCG.

Imao je 49 samostalnih izložbi u zemlji, regionu i inostranstvu.

Najvažnije nagrade:

-1991. god. - Prva nagrada za crtež FLU Cetinje,

-1992. god. - Nagrada za sliku na 25-om hercegnovskom salonu (kao najmlađi učesnik),

-1992. god. - Nagrada za sliku na FLU Cetinje,

Dobitnik stipendije za talentovane studente,

-2007.god. - ULUCG nagrada "Stijović, Milunović, Lubarda",

Slike i crteži mu se nalaze u muzejima, galerijama i privatnim kolekcijama kako u zemlji tako i u inostranstvu.

Dobitnik je više priznanja, pohvala i slično.

Imao je na stotine intervjua i prikaza o stvaralaštvu u štampanim i elektronskim medijima u zemlji, regionu i inostranstvu.

Učestvovao na mnogim umjetničkim simpozijumima u zemlji i inostranstvu.

Snimljeni su i dokumentarni filmovi: „Ozbiljna igra – Prozor Naoda Zorića“, snimljen 2002.god. produkcija RTS Beograd

Film: „NAOD – Naod“ snimljen je 2015.god., produkcija RTS Beograd.

Živi i stvara kao slobodan umjetnik u Kolašinu.

Adresa: Polje bb, Kolašin, Crna Gora

Mob: 00382 69 021 849

naodzoric68@gmail.com

veb sajt: galleryathos.com

SAMOSTALNE IZLOŽBE:

- 1993. Stari grad Bar
- 1994. Umjetnička galerija „Vitomir Srbljanović“ – Pljevlja
- 1995. Galerija Likovne Akademije – Magistarska izložba – Beograd
- 1995. Galerija „Santa Marija“ - Grad teatar – Budva
- 1995. Galerija „Centar“ CSU Crne Gore – Podgorica
- 1996. Galerija „Most“ Podgorica
- 1997. Galerija „Velimir A. Leković“ – Bar
- 1997. Likovna galerija doma kulture Vrbas
- 1999. Galerija „73“ – Beograd
- 1999. Galerija „Most“ – Podgorica
- 2000. „Moderna galerija“ – Budva
- 2000. Montiran podni mozaik za crkvu „Svetog Arhangela Mihaila“ Đurđevića Tara
- 2004. „Dom Sv. Vasilija Ostroškog“ – Nikšić
- 2004. Galerija zavičajnog muzeja – Kolašin
- 2004. Galerija „Renata“ – Novi Sad
- 2004. Galerija „Marko Gregović“ – Petrovac
- 2005. Galerija „SPA“, Institut Dr Simo Milošević – Igalo
- 2005. Umjetnički paviljon Podgorica
- 2005. Galerija „Haos“ – Beograd
- 2007. Galerija „Centar“ CSU Crne Gore – Podgorica
- 2008. Galerija „Vitomir Srbljanović“ – Pljevlja
- 2009. Gradska galerija „Kotor“
- 2009. Galerija „Progres“ - Beograd
- 2009. Galerija „Josip – Bepo Benković“ – Herceg Novi
- 2010. Galerija „Velimir A. Leković“ – Bar
- 2010. Umjetnički paviljon Podgorica
- 2011. Galerija „Buća“ – Tivat

- 2014. Galerija „212“ – Beograd
- 2014. „Dvorac kralja Nikole“ – Bar
- 2014. Moderna galerija – Podgorica
- 2015. Galerija „A“ - Nikšić
- 2015. Galerija kulturnog centra Trebinje
- 2015. Galerija „Petar Lubarda“, Andrićev institut – Višegrad
- 2015. Galerija „SPA“, Institut Dr Simo Milošević – Igalo
- 2016. Gimnazija „Braća Selić“ Kolašin
- 2017. Umjetnički paviljon „Cvijeta Zuzorić“ Beograd
- 2018. Moderna galerija Podgorica
- 2018. Moderna galerija Budva
- 2018. Galerija „Velimir A. Leković“
- 2018. Muzeji i galerije – Podgorica
- 2018. Centar za kulturu Plužine
- 2018. J.U. Centar za kulturu „Nenad Rakočević“ Mojkovac
- 2021. Galerija kulturnog centra Trebinje
- 2021. Umjetnički paviljon U.I.C.G. Podgorica
- 2021. Galerija kulturnog centra - Trebinje
- 2021. Umjetnički paviljon – Podgorica
- 2022. Centar za kulturu - Kolašin
- 2022. Galerija „Polimski muzej“ Berane

I veliki broj grupnih izložbi, salona kako u zemlji, regionu tako i inostranstvu.

KRITIKE – OSVRTI

O SLIKARSTVU NAODA ZORIĆA PISALI SU:

- OLGA PEROVIĆ
- MILAN – COKO MAROVIĆ
- MLADEN LOMPAR
- PETRICA DULETIĆ
- NATAŠA NIKČEVIĆ
- ĐORĐE KADIJEVIĆ
- ANASTASIJA MIRANOVIĆ
- NIKOLA KUSOVAC
- ZDRAVKO VUČINIĆ
- ALEKSANDAR ČILIKOV
- PAVLE PEJOVIĆ
- BORKA BOŽOVIĆ
- LJILJANA ZEKOVIĆ
- SLOBODAN – BOBO SLOVINIĆ
- DRAGANA IVANOVIĆ
- DRAGINJA KUJOVIĆ
- MIROSLAV PJEŠČIĆ
- DRAGANA IVANČEVIĆ
- JASMINA ŽITNIK
- VLADISLAV KASALIĆA
- NIKOLA GVOZDENOVIĆ
- LUCIJA ĐURAŠKOVIĆ
- NIKO MARTINOVIĆ
- ALEKSANDAR SAŠA ČILIKOV
- EMIR KUSTURICA

I drugi...

ННААООД

слике и цртежи | *paintings and drawings*

ЗОРИЋ

БИОГРАФИЈА

Рођен у прелијено село Ђурђевића Тара 1968 године. Бед Неђељко му је најлепше име Наод, а баба Марија завезала лупак. Одрастао чувајући овце по проплатицима и упијао љепоту села. Да има дара да "шара по папиру", како су то његови говорили, примијећено је још у основној школи. Већ у четвртој разреду основне школе је маштао да постане сликар. Уписује средњу умјетничку школу у Новој Сади. Први пут се сусреће са великим градом. Још увијек дијете, храбро иде за својим сном. Сматра да дјети треба рано у животу понудити искушења. Или је то тако било у његовом случају. Факултет ликовних умјетности уписује на Цетињу 1988 године. Одрастао је у породици гдје су се епска поезија, приче о ратовима и храбрости изузетно његовали, па је Цетиње за њега представљало све најбоље и најсветлије. Сматра да га је академија узвоблила и изградила, од њега направила човјека који је спреман за живот, који размислила, понела, ствара и има свијест о себи.

"По Цетињу сам тражио старе летвице, па по цијелу ноћ тестерини и склапај. Прву слику сам насликао на чаршафу на којем сам спавао."

Пост дипломске студије завршава у Београду 1995 године, дружећи се са ученим људима. Након тога одлази у Бар. У старој Барској тврђави започиње свој живот као слободни умјетник, цртајући дан и ноћ. Ту схвата да је инспирација безобразна измишљотина нерадишника. После 13 година проведених у Барској тврђави сели се у свој новоизграђени дом у Колашину. Увијек је волио да буде сам, да има свој шпр. И слика. Има обичај да каже да су његове слике обојени цртежи. "Боја је фарса. Мислим да је цртеж основа. Сликариству и није потребно пуно боје. Цртеж је мој живот и истина о мени. То је моје унутарње људско. Знам да је то моја крв и моје кости. Цртеж је моја радост и жалост, моја доброта и мој поганлук. То је моја луда. Моја хвала ДУХУ СВЕТОМЕ."

Полимски музеј
Беране

АПРИЛ 2022.

У тежини је мудрост, у тежини је спасење,
у муци је проналажење неких истинитих ориједности.

Наод Зорић

На самом прелазу из XX у XXI вијек, мноштву постмодернистичких, савремених ликовних израза и промишљања, издвајају се двије генерације сликара које се квалификују као нове. Једна је она која се одупире становишту апологета "нових медија" из посљедњих деценија прошлог вијека, те се, како наглашава Ђ. Кадијевић, "церемонијално" вратила сликарству. И друга је, генерација сликара, којој припада и Наод Зорић, која се није "вратила" сликарству, јер га није ни напустила. Оно што је заједничко за обе ове генерације сликара је усмјерење ка фигуративном сликарству. Овог пута, на радост знатижељи културне јавности, наоиди нам Наод представљајући, своје ново умјетничко дјело, своје слике и цртеже, ослоњене на исту суитинску умјетничку нит која га је одвајкада подстицала и опсиједала и која, као константа, стално траје покрећући његов неисцрпни стваралачки нерв. Та константа своје фигуративно естетско утемељење налази у човјеку, његовом лицу и налицју као универзалном симболу живота, трајања и смрти... историје и мита, земље и поднебља, судбине, побједа и пораза... ироније, туге, пролазног и вјечног... страдања, патње и надања, Бога... Наоиди нам, дакле, поново Наод, наново откривајући свој специфичан *genius loci*, истовремено и самосвојан, и дубоко укоријењен у свеопшти архетип бића црногорског народа из којег и сам происходи и коме подређује своје тематско усмјерење. Његова особена, самородна ликовна поетика дише и пулсира на раскршћу стварног и измаштаног, видљивог и онога што се само може наслутити, неизвјесног у извјесном, бесконачног у коначном, гдје се земља и небо врте у једном кругу, гдје се невино дјетиње препознаје у старици, горштаку, саплеменику или старцу, или све то у једном, уздижући достојанство битка кроз питања осаме, пролазности, невоље и туге. То је поетика аутентичне ликовности која уноси живот у дубину сваке бразде на избораном људском лицу, у поглед са изразом празнине и безнађа који, и нас саме, нагони и позива да се замислимо и запитамо над заборављеном судбином тајанства наших очовјечених путева...

Довољно је видјети и само једно Наодово остварење ("Рањени Црногорац", "Стара Црногорка", "У короти", "Човек жена", "Баба", "Црни портрет 2", "Косац"...), па осјетити посебност и непосредност његовог индигензног цртежа, снагу његових колористичких преплета у којима најчешће, кроз монохромину тамног тоналитета, израња узаврела црвена, та тешко изњедрена Лубардина црвена, асоцирајући на крв, храброст, жестину и страст, у тежњи ка недосањаној слободи. Тај универзални појам слободе код Наода је снажно подстакнут емотивним, експресивним набојем његовог духа, што се, опет пак, љубопитљиво креће по забитим ћошковима сјећања и пространстава већ виђених мјеста завичаја, окамењеног крајолика у коме је рођен, дубоко запретеног националним митом. Како сам наводи: "Имам обичај да кажем да сликам своју крв, свој народ, своју породицу, своју кост. То не могу да промијеним, то сам просто ја. Тај мотив остаје вјероватно још неко дуже вријеме, јер ме веома интересује судбина човјека, живот, размишљања о животу, а све ми то дају ти људи које цртам, преко њих формирам и свој карактер и покушавам оно што је најважније, да нешто схватим у овом животу."

Наодова ликовно-естетска поетика оставља упечатљиве ожиљке, успијевајући да, преко деформисаног, гротескног, изобличеног и ружног у истакнуто изражајним, иконичним, психолошки различито обојеним ликовима, пробуди уснуле пориве у нама самим, ћерајући их, суочене често кроз тугу, на емоционални преображај... Уједно, то је поетика вишег реда коју је могла да изњедри једино особа исконски чистог, неокрњеног умјетничког и људског интегритета. Зато, Наодово умјетничко дјело предвјачи, уздиже се и наставља да иновативно траје, заузимајући сасвим посебно мјесто у савременој црногорској умјетности, увелико превазилазећи њене границе...

Јер, "Један је Наод".

Мр Луција Ђурашковић,
историчар умјетности

Наод Зорић је рођен 1968.године у Ђурђевића Тари, Црна Гора.

Дипломирао је на Факултету ликовних умјетности на Цетињу, одсек сликарство, у класи професора Драгана Караџића 1993.године. Постдипломске студије завршио је на Факултету ликовних умјетности у Београду код професора Радомира Рељића 1995.године. Студијски је боравио у Паризу 2007.године.

Члан је УЛУЦГ од 1994.године.

Добитник је стипендије за талентоване студенте. Добитник је бројних награда, међу којима су Прва награда за цртеж на ФЛУ Цетиње 1991.године, Награда за слику на 25. Херцеговском салону (као најмлађи учесник) 1992.године, Прва награда за слику на ФЛУ Цетиње 1992.године, Награда „Милуновић, Стијовић, Лубарда“ УЛУЦГ 2007.године.

Излагао је на бројним изложбама у земљи и иностранству: Бар, Пљевља, Будва, Подгорица, Београд, Нови Сад, Врбас, Колашин, Игало, Котор, Тиват итд.

Радови Наода Зорића се налазе у музејима, галеријама и приватним колекцијама.

Снимљен је документарни филм „Озбиљна игра – прозор Наода Зорића“ 2003. године у продукцији РТС-а, уредника и редитеља Божидара Калезића. Живи и ради у Колашину, Црна Гора.

Naod Zorić was born in 1968 in Đurđevića Tara, Montenegro.

He graduated from the Faculty of the Fine Arts in Cetinje, Department of painting, class of professor Dragan Karadzic in 1993. Postgraduate studies completed at the Faculty of the Fine Arts in Belgrade, class of professor Radomir Reljić in 1995. He spent a year in Paris at study tour in 2007.

He is a member of the Association of Fine Artists of Montenegro (ULUCG) from 1994.

He was given a grant for talented students.

He received many awards and among them: The First award for the drawing at The Faculty of Fine Arts in Cetinje in 1991, The award for the painting as the youngest artist on the 25 th Winter exhibition of Herceg Novi in 1992, The award for painting of the Faculty of Fine Arts in Cetinje, The award "Milunović, Stijović, Lubarda" of the ULUCG in 2007.

He has participate in numerous exhibitions at home and abroad: Bar, Pljevlja, Budva, Podgorica, Belgrade, Novi Sad, Vrbas, Kolašin, Igalo, Kotor, Tivat etc.

Art works of Naod Zorić are in the museums, galleries and private collections.

A documentary film "Serious game - a window of Naod Zorić" made in 2003 in production of Serbian national television (RTS), directed by Božidar Kalezić.

He lives and works in Kolašin, Montenegro.

Адреса: Поље 66, Колаши Црна Гора | Телефон: +382 69 021 849 | маил: naodzoric68@gmail.com
web sajt: galleryarthos.com

САМОСТАЛНЕ ИЗЛОЖБЕ

1993. Стари град Бар
1994. Умјетничка галерија "Витомир Србљановић" - Пљевља
1995. Галерија Ликовне Академије - Магистарска изложба - Београд
1995. Галерија "Санта Марија" - Град театар - Будва
1995. Галерија "Центар" ЦСУ Црне Горе - Подгорица
1996. Галерија "Мост" - Подгорица
1997. Галерија "Велимир А. Лековић" - Бар
1997. Ликовна галерија дома културе Врбас
1999. Галерија "73" - Београд
1999. Галерија "Мост" - Подгорица
2000. "Модерна галерија" - Будва
2004. "Дом Св Василија Острошког" - Никшић
2004. Галерија завичајног музеја - Колашин
2004. Галерија "Рената" - Нови Сад
2004. Галерија "Марко Грегковић" - Петровац
2005. Галерија "СПА", Институт Др Симо Милошевић - Игало
2005. Умјетнички павиљон Подгорица
2005. Галерија "Хаос" - Београд
2007. Галерија "Центар" ЦСУ Црне Горе - Подгорица
2008. Галерија "Витомир Србљановић" - Пљевља
2009. Градска галерија "Котор"
2009. Галерија "Прогрес" - Београд
2009. Галерија "Јосип - Бепо Бенковић" - Херцег Нови
2010. Галерија "Велимир А. Лековић" - Бар
2010. Умјетнички павиљон Подгорица
2011. Галерија "Бућа" - Тиват
2014. Галерија "212" - Београд
2014. "Дворац краља Николе" - Бар
2014. Модерна галерија - Подгорица
2015. Галерија "А" - Никшић
2015. Галерија културног центра Требиње
2015. Галерија "Петар Лубарда", Андрићев институт - Вишеград
2015. Галерија "СПА", Институт Др Симо Милошевић - Игало
2016. Гимназија "Браћа Селић" - Колашин
2017. Умјетнички павиљон "Цвијета Зузорић" Београд
2018. Модерна галерија Подгорица
2018. Модерна галерија Будва
2018. Галерија "Велимир А. Лековић"
2000. Монтиран подни мозаик за цркву "Светог Архангела Михајила" Ђурђевића Тара
2016. гимназија "Браћа Селић" Колашин
2017. Павиљон "Цвијета Зузорић" Београд
2018. Музеј и Галерије - Подгорица
2018. Центар за културу Плужине
2018. Ј.У. Центар за културу "Ненад Ракочевић" Мојковац
2021. Галерија културног центра Требиње
2021. Умјетнички павиљон U.L.C.G. Подгорица

Документарни филмови

2003. "Озбиљна игра - прозор Наода Зорића", Режија, Божићар Калезић - РТС Београд
2015. "НАОД", Режија Веско Бутрић, РТС Београд

Важније колективне изложбе:

1990. V Бијенале Југословенске студентске графике, дом културе - студентски град Београд
1992. XXI изложба цртежа студента ФЛУ, избор Драган Јовановић, галерија Дома оладине Београд
1992. Прва генерација ФЛУ на Цетињу, "Плави дворца" - Цетиње
1992. Прва генерација ФЛУ на Цетињу, дом културе - студентски град Београд
1992. XXV Херцег Новски зимски салон, галерија "Јосип - Бепо Бенковић" - Херцег Нови
1993. YU палета младих '93, ликовна галерија Врбас
1995. Млада црногорска умјетност, "Дворац Петровића" - Подгорица
1995/6. Подгорички ликовни салон, галерија "Арт" - Подгорица
1996. Бар и ликовна умјетност, галерија "Велимир А. Лековић" - Бар
2000. Die gegenwartige Montenegrinsche Kunst (Savremena crnogorska umjetnost), Deutsche welle - Köln
2002. Бар као инспирација умјетника, завичајни музеј Бар
2002. 27 младих, Умјетнички павиљон - Подгорица
2003. Изложба из фонда збирке слика завичајног музеја Колашин
2004. XXVII Херцег Новски зимски салон, галерија "Јосип - Бепо Бенковић" - Херцег Нови
2005. Црногорски акварел, галерија "Арт" - Подгорица
2005. Простор сликан даљином, галерија "Витомир Србљановић" - Пљевља
2007/8 Београд-Будва град театар
2008. Међународни бијенале умјетности минијатуре - Горњи Милановац
2008. Figuration critique - Paris
2008. Прва генерација ФЛУ Цетиње "Један могући избор" - галерија "Велимир А. Лековић" - Бар
2003. АРТ-ЕКСПО, Јадрански сајам - Будва
2008. Поглед на савремену црногорску умјетност, галерија "Карас" - Загреб
2009. Салон Петар Лубарда - Цетиње/Подгорица
2012. Зорић-Полдић-Вемлић, градска галерија Ужице
2012. Балкански цртеж, музеј града Скопља ЦК "Антон Панов" - Струмица
2012. Различитост заједништва, Центар за културу - Ковин
2012. Ликовна колонија Златибор '11, Галерија РТС-а - Београд
2013. Ликовна колонија Надежда Петровић, галерија савремене ликовне умјетности, павиљон у тврђави - Ниш
2015. XXXXVIII Херцег Новски зимски салон, галерија "Јосип - Бепо Бенковић" - Херцег Нови
2015. III Салон Петар Лубарда, Црногорска Галерија Умјетности "Миодраг Дадо Ђурић" - Цетиње
2015. Меморије и релације, галерија "Пизана" - Подгорица
2015. Црногорски ликовни салон "13. новембар" - Цетиње

Учешће на умјетничким симпозијумима и колонијама:

- Колонија "Град на Тари" - Колашин
Колонија РТС-а - Златибор
Међународна ликовна колонија "Art in the wild beauty" - Šavnik
Колонија Надежда Петровић - Сићево
Колонија "Моја вода" - Вршац
Колонија "Таром и потарјем"
Колонија "Виситор" - Плав
Колонија "Вила мила" - Аранђеловац
Колонија "Талум" - Птуј

Колонија "Плива"

Симпозијум KERAMIKUM MMXIV – Slovenija
Колонија "Калудра" – Бораис
Колонија "Queen of Montenegro" – Будва
Колонија "Вила Лаичићи" – Будва

Интервјуи

1996. "Суза Таре испод Румије" М. Лабовић
1997. "Снажно и лично" ... "Глас", Р.Шоћ
2002. "Сликара који је усклади своју снажну умјетничку имагинацију са порушеном Барском гарђавом", М. Јовановић
2002. "Вече Наода Зорића" – Глас Црногорца
2002. "Сликама да бих схватио" – Глас Црногорца, Ј.Мараи
2002. "Приказан филм о Наоду Зорићу", - дневни лист "Дан"
2002. "Интензивно стваралаштво у новом амбијенту" – Глас Црногорца, М.Булатовић
2003. "Сликара је као сунђер све улија" - А. Касон
2003. "Ја сам горштак под црногорском капом" - Ревииа "Д", Ј. Раичевић
2003. "Слика је завршена кад аутор умре" - часопис "Поље", К.Мусић
2004. "Портрети људи из Црногорских брда" - дневни лист "Публика", Ј.Никић
2004. "Сликама оно што јесам" - дневни лист "Дан", С. Ђетковић
2004. "Ако желиш онда можеш – моје друго ја" – дневни лист "Публика", М. Милић
2004. "Ликови загледи у бунар живота" Т.Зекочић
2004. "Наод Зорић излаже у Колашину" - дневни лист "Дан", С. Ђетковић
2004. "Наод Зорић украсио зидове Петровачке галерије" - дневни лист "Дан", П. Павићевић
2005. "Обрачуи са традицијом" - "Глас", С.Ђ.М.
2005. "Графике и горштаци" - дневни лист "Новости", С.П.
2005. "Естетски исказ емоција" - дневни лист "Данас", А.Пук
2005. "Енергија стикје" - дневни лист "Република"
2007. "Обрачуи са самим собом", – дневни лист "Република", М. Стругар
2007. "Мудрост израва из таме" - дневни лист "Дан", Ж. Јањушвић
2007. "Никада не знам шта ћу сликати" - дневни лист "Побједа", А. Вукотић
2007. "Не можеш побјећи од самог себе" – дневни лист "Република", М. Стругар
2007. "Не прозивајмо узалуд Његоша" - дневни лист "Дан", Ж. Јањушвић
2007. "Дела великана" - дневни лист "Новости", П.П.
2007. "Опојна фантастика и искричава духовитост" - дневни лист "Вијести", Је.П
2007. "Са самим собом" - дневни лист "Дан", Ж. Јањушвић
2007. "Радови из Париза" – дневни лист "Република", М. Стругар
2007. "Слага израза" - дневни лист "Побједа", М.П.
2007. "Слике и цртежи Наода Зорића" - дневни лист "Вијести", Је.П.
2007. "Наод са самим собом" – дневни лист "Новости", Ј.Б.
2007. "Радови из Париза у центру" - дневни лист "Дан", Ж. Јањушвић
2009. "Изложба слика Наода Зорића" - дневни лист "Вијести", И.К.
2009. "Слике Наода Зорића" - дневни лист "Дан", М.Д.П.
2009. "Портрети који миришу на људе" - дневни лист "Вијести", С.К.
2009. Наод Зорић у "Прогресу" - дневни лист "Дан", С. Ђетковић
2009. "Снажни креативни импулси" - дневни лист "Побједа", Р.М.
2009. "Слике које запљускују очи" - дневни лист "Дан", З. Шакоћић
2009. "Инспирација је безобразна измишљотина нерадника" - магазин

Индекс, Н. Ђорђевић

2009. "Пропалазим у себи и Ђавола и Бога" – дневни лист "Новости", Д. Димитровска
2009. "Мало је оних који се баве собом" - дневни лист "Блиц", М.Марјановић
2009. "Духовни портрети горштака" - дневни лист "Дан", М.Д.П.
2010. "Слике Наода Зорића" - дневни лист "Вијести", Ј.Р.Т.
2010. "Сликара својих гена" - дневни лист "Дан", С. Ђетковић
2010. "Нагонска естетска емотивност" - дневни лист "Побједа", Р.М.
2010. "Сликама самог себе" – Часопис "Реноме", Љ.Божановић
2010. "Горштачка елика" - дневни лист "Вијести", Р.П.
2011. "Искрена и права слика свијета којем припадамо", С.К
2011. Изложба: Слике Наода Зорића у галерији хотела "The Queen of Montenegro" - дневни лист "Вијести"
2012. "Сликара за велика платна" - дневни лист "Дан", Ж. Јањушвић
2012. "Антикварица са душом дома" - дневни лист "Побједа", М. Радловић
2012. "Душа севера Црне Горе" – магазин "ОНА"
2014. "Лица црногорских горштака" - дневни лист "Политика", И. З.
2014. "Нови радови Наода Зорића у галерији 212" - дневни лист "Блиц"
2014. "Чојкање или традиција у јединственом исказу" - дневни лист "Дан", М.Његуш
Gostovao u više televizijskih i radijskih emisija:

RTCG 1, RTCG 2, RTS 1, RTS Satelit, Tv 777, TV Pljevlja, TV republike srpske, TV Nikšić 1 td.

Zahvale

Autor se zahvaljuje Tv i radijskim stanicima, pisanim medijima kako u zemlji tako i u regionu.

CRNA GORA
BROJ 05-UPI-211/23/20390
PODGORICA 18.05.2023. godine

Na osnovu člana 33 Zakona o upravnom postupku ("Službeni list CG", broj 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17), na zahtjev

ULJAREVIĆ PREDRAG
(Prezime i ime)

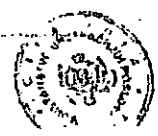
izdaje se

U V J E R E N J E

Da je:

Prezime	ULJAREVIĆ	(pol)
Ime	PREDRAG	M
Rođeno prezime	ULJAREVIĆ	
Dan, mjesec i godina rođanja		
Mjesto rođenja		
Matični broj		
Podaci o roditeljima	Otac	Majka
Ime	RADE	JOVANA
Prezime (i prezime prije zaključenja braka)		

crnogorski državljanin, upisan u opštini NIKŠIĆ, pod rednim brojem 62430

Potpis službenog lica

Milanka Sekulić
Milanka Sekulić

"JUMEDIA MONT"

Broj. 02-1112-1

Podgorica, 18.05.2023 god.

24.05.2023,

15-125/23-1893/1

MINISTARSTVO KULTURE I MEDIJA
PRIJAVA ZA DODJELU TRINAESTOJULSKE NAGRADE ZA 2023. GODINU

DATUM OBJAVLJIVANJA SAOPŠTENJA 27.04.2023. GODINE

ROK ZA PODNOŠENJE PRIJEDLOGA 18.05.2023. GODINE

PODACI O PODNOSIOCU/PODNOŠITELJKI PRIJEDLOGA	
NAZIV	JUMEDIA MONT D.O.O.
ADRESA (ULICA/BROJ/GRAD)	13 JUL B.B.
E-MAIL ADRESA	mladenvm@t-com.me
KONTAKT TELEFON	067 224 102

PODACI O PODNESENOM PRIJEDLOGU/PODNOŠITELJKI ZA FIZICKO LICE	
IME I PREZIME	Predrag Uljarević
AKADEMSKO ZVANJE	Diplomirani pravnik
DOKAZ O DRŽAVLJANSTVU CRNE GORE	Da
GODINA OSTVARENJA	2022.
OBLAST KOJOJ PRIPADA PRIJEDLOG (kulturno-umjetničko stvaralaštvo; sport; prirodne nauke; društvene nauke; oblast humanističkih nauka; ekologija; oblast rada i stvaralaštva koja doprinosi razvoju i afirmaciji Crne Gore)	Oblast rada i stvaralaštva koja doprinosi razvoju i afirmaciji Crne Gore
NAZIV DJELA/STVARALAŠTVA	Ukupna godišnja aktivnost na razvoju kulture
DOKAZ/IZJAVA PREDLOŽENOG LICA (da djelo ili ostvarenje nije nagrađeno nekom od nagrada utvrđenih Zakonom o državnim nagradama „Sl.list Crne Gore“ br. 17/19)	Da
NAPOMENA: Ako se prijedlog za dodjelu Trinaestojulske nagrade za 2023. godinu podnosi za književno ili naučno djelo, ili prezentaciju, odnosno izvođenje umjetničkog djela, obavezno je, uz osam prijedloga/prijava, dostaviti i osam primjeraka knjige, kataloga ili druge publikacije, na koju se prijedlog/prijava odnosi.	

Mladen Vukobratović

**PREDLOG ZA DODJELU TRINAESTOJULSKE NAGRADE PREDRAGU ULJAREVIĆU ZA OBLAST
RADA I STVARLAŠTVA KOJE DOPRINOSI RAZVOJU I AFIRMACIJI
CRNE GORE U 2022. GODINI**

Zadovoljstvo mi je da za dobitnika Trinaestojulske nagrade u ovoj godini, a koja se dodjeljuje za izuzetna postignuća u 2022. godini, predložim izdavača i kulturnog djelatnika Predraga Uljarevića. Tokom pomenute godine Predrag Uljarević je sproveo nekoliko impozantnih projekata u kulturi koji prevazilaze nacionalni značaj, i koji su u ogromnoj mjeri doprinijeli razvoju i afirmaciji Crne Gore i razvoju crnogorske kulture.

U te projekte ubrajaju se međunarodne manifestacije *16. Međunarodni podgorički sajam knjiga i obrazovanja* i *Četrnaesti BOOKA Regionalni festival knjiga i pisaca*, dvije najznačajnije godišnje manifestacije u oblasti knjige u Crnoj Gori, zatim izuzetan izdavački opus koji podrazumjeva ubjedljivo najveću godišnju produkciju knjiga od strane jednog izdavača (i urednika) u 2022. godini, i uključuje nekoliko prepoznatljivih i profilisanih biblioteka u kojima se pred crnogorskom čitalačkom publikom po prvi put pojavio niz reprezentativnih književnih djela, kako klasika tako i savremene produkcije.

Na kraju, ono što prepoznamo kao ključni poduhvat Predraga Uljarevića, i uopšteno, najznačajniji poduhvat u crnogorskoj kulturi tokom 2022. godine – jeste obnavljanje nagrade *Književni plamen* i dodjela nagrade za četiri godine najvećim imenima svjetske literature.

Nagradu *Književni plamen* osnovao je Predrag Uljarević a nobelovac Mario Vargas Ljosa zajedno sa izdavačem Predragom Uljarevićem postao 2015. godine njen saosnivač. Od tada, Vargas Ljosa je predsjednik žirija, a Uljarević redovni član žirija, ove prestižne nagrade koja je, osim izuzetnog međunarodnog žirija u kojem je predsjednik jedna izuzetna nobelovac, međunarodno prepoznata i kao književna nagrada sa nizom nosilaca koji spadaju u sam vrh svjetske književnosti u Evropi i c+svijetu. O prestižu nagradne najbolje govore dosadašnji dobitnici: Mario Vargas Ljosa, Orhan Pamuk, Klaudio Magris, Adam Zagajevski, Margaret Atvud, Gabrijel Zaid, Irene Valjeho i Havijer Serkas.

Nagrada *Književni plamen* nije dodjeljena tokom pandemije COVID-19, koja je ugrozila ne samo njen kontinuitet nego i sami opstanak. Bila je potrebna izuzetna volja, energija i entuzijazam da se ova nagrada obnovi u 2022. godini. Međutim, zahvaljujući Predragu Uljareviću, nagrada *Književni plamen* ne samo da je obnovljena u 2022. godini, već je retroaktivno dodjeljena i za prethodne godine – 2021., 2020. i 2019., i to imenima od najvećeg svjetskog značaja Margaret Atvud (2019), Gabrielu Zaidu (2020), Irene Valjeho (2021) i Havijeru Serhasu (2022). Na ovaj način Crna Gora je visoko pozicionirana na kulturnoj mapi Evrope, a u svijetu književnosti postaje sve više prepoznata kao zemlja u kojoj se kvalitetna literatura i značajni književni autori visoko cijene.

Na veličanstvenoj svečanoj dodjeli nagrade Književni plamen za 2022. godinu, u Muzičkom Centru Crne Gore, crnogorskoj publici obratila se dobitnica nagrade za 2019. godinu Margaret Atvud sa inspirativnim govorom o suštini pisanja. Književnik Havijer Serkas, primio je nagradu sa velikom zahvalnošću i proveo nekoliko sati u razgovoru sa crnogorskom publikom. Serkas je boravio više dana u Crnoj Gori provodeći vrijeme u neformalnom druženju sa čitaocima, kritičarima i kulturnom javnošću.

Činjenica da su u 2022. godini četiri pomenuta svjetska književna imena bila nagrađena u Crnoj Gori međunarodnom književnom nagradom od prestižnog značaja, samo po sebi dovoljan je dokaz Uljarevićevog izuzetnog doprinosa crnogorskoj kulturi u pomenutoj godini. Međutim, ništa manji ne samo kulturni, već i opštedruštveni značaj, imao je **16. Međunarodni podgorički sajam knjiga i obrazovanja**, čiji je direktor i urednik Predrag Uljarević. I ovu tradicionalnu manifestaciju, osnovanu još 2006. godine, trebalo je obnoviti nakon perioda pandemije. Upravo je **16. Međunarodni podgorički sajam knjiga i obrazovanja** bio prvi veliki kulturni događaj kojim je otpočeo povratak društva u „normalan“ način funkcionisanja. To je nagovjestila i parola sajma „Sa knjigom – bez distance“ nastojeći da kroz ovakav koncept društvenog angažmana ulije novu nadu i obnovi kulturne i društvene procese, da na pozitivan način doprinese oporavku i psihološkom iscjeljenju čitavog društva nakon tmurnog dvogodišnjeg iskustva pandemije koja je uzrokovala zatvaranja, restrikcije, povećanje socijalne ugroženosti, zdravstvenih problema i ogromnu smrtnost populacije, ali i ogroman porast depresije, anksioznosti i drugih psihičkih poremećaja. Čitav program 16. Sajma bio je podređen ne samo promociji kulture već i doprinosu ukupnom ozdravljenju društva. U programu manifestacije učestvovalo je više desetina izdavača, kao i različitih gostiju - književnika, kritičara i javnih ličnosti. Sajam je otvoren na najvišem nivou od strane Premijera Crne Gore i Ministarke kulture i medija uz prisustvo najznačajnijih ličnosti iz kulture i društva. Podgorički sajam time je još jednom potvrđen kao izuzetan kulturni brend i najveći tradicionalni kulturni projekat u Crnoj Gori.

Predrag Uljarević je osnivač i urednik manifestacije **BOOKA – Regionalni festival knjiga i pisaca**, festivala sa velikom tradicijom koji čini Crnu Goru prepoznatljivom lokacijom na regionalnoj književnoj sceni. Tradicionalni BOOKA regionalni festival knjiga i pisaca održan je četrnaesti i put u Crnoj Gori u decembru 2022. godine. Na ovoj manifestaciji je tokom devet dana učestvovalo nekoliko desetina regionalnih imena u kulturi od Jelene Kajgo ili Aleksandra Gatalice pa do Rada Šerbedžije.

Osim već predočenog izvanrednog doprinosa u ulozi kulturnog djelatnika, Predrag Uljarević je u 2022. godini pokazao zavidan rezultat i u ulozi idavača tj. urednika više profilisanih edicija u okviru najznačajnije i najtiražnije izdavačke kuće u Crnoj Gori, čiji je Uljarević osnivač, direktor i glavni urednik. Izdavačka kuća Nova knjiga realizovala je zavidnu produkciju više od 700 naslova, čime je Uljarević dao doprinos ukupnom kulturnom sazrijevanju i diverzifikaciji izdavačke scene u Crnoj Gori. Izdavački opus u 2022. godini broji naslove iz oblasti beletristike, klasika, politike i društvene nauke u ukupno petnaest različitih biblioteka. Ovaj reprezentativni

rezultat, kako po broju izdanja, tako i po kvalitetu naslova, ubjedljivo prevazilazi sve ostale izdavačke produkcije u državi.

Kao urednik i prepoznati crnogorski izdavač Predrag Uljarević predstavljao je u 2022. godini Crnu Goru i svoju izdavačku kuću na regionalnim sajmovima knjiga u Beogradu i Sarajevu. Ove godine on dobija i važnu nagradu Sarajevskog sajma knjiga za "Za uredništvo". Nagrada se upravo odnosi na opus knjiga koje je Uljarević izdao tokom 2022, i predstavio na ovom Sajmu.

BIOGRAFIJA:

Predrag Uljarević je osnivač i glavni urednik izdavačke kuće Nova Knjiga. U svojoj izdavačkoj karijeri kao urednik je potpisao i objavio preko 700 knjiga u 15 različitih biblioteka. U 2006. godini otpočeo je najveći kulturni projekat ikada zamišljen u Crnoj Gori i najposjećeniju tradicionalnu kulturnu manifestaciju – *Međunarodni podgorički sajam knjiga i obrazovanja*, koji je 2023. godine doživio svoje 17. izdanje. Predrag Uljarević je kao kulturni djelatnik ugostio u Crnoj Gori više desetina značajnih regionalnih i svjetskih književnih imena, među kojima nekoliko nobelovaca. Sa nobelovcem Mariom Vargasom Ljosom 2015. godine osnovao je prestižnu međunarodnu književnu nagradu *Književni plamen*, jedinstvenu u svijetu. Osnivač je kulturnih lanaca knjižara *Gradska knjižara*.

U Podgorici, 18.05.2023. godine

Jumedia mont doo

Mladen Milutinović, glavni i odgovorni urednik dnevne novine

Dan

Mladen Milutinović

RECENZIJIA

-POVODOM PREDLOGA ZA DODJELU TRINAESTOJULSKE NAGRADE PREDRAGU ULJAREVIĆU

Imajući u vidu član 17 Zakona o državnim nagradama ("Sl. list Crne Gore" 17/19) u kome se između ostalog ističe da se „Godišnja Trinaestojulska nagrada dodjeljuje (se) građaninu ili državljaninu Crne Gore... za rezultate od izuzetnog značaja za Crnu Goruu oblastima kulturnog i umjetničkog stvaralaštva (...) ostvarenja u svim oblastima rada i stvaralaštva koja doprinose razvoju i afirmaciji Crne Gore”, predlažem **Predraga Uljarevića, direktora Izdavačke kuća „Nova knjiga“**, za dobitnika ovog najvišeg nacionalnog priznanja.

OBRAZLOŽENJE

Ima se najprije u vidu neupitan podatak da živimo u vremenu opšte krize kulture, koja se (kriza) posebno ogleda u stalnom potiskivanju knjige od strane dominacije digitalnih medija, koja je analogna suprotnosti Duha i tehnike, čije je značenje za ličnost i društvo najvećma pogubno. Jer svagda valja imati na umu biblijsko značenje riječi (: knjige) sa ishodištem bivstva koje nalazimo u apostolovoj poruci da: *U početku bješe Riječ i Bog bješe Riječ i Riječ bješe u Bogu...* (1. Jov. 1). A u ovome posebno da „*Sve postade po njoj i bez nje ne postade ništa* (1. Jov. 1). Iz ovoga se najpreciznije da razabрати značenje evropske kulture, koja „po knjizi postade“ i čije kulture bez knjige ne bi ni bilo.

Upravo ovakvu ideju kulturne misije knjige u svojim izdavačkim i drugim pregnućima na prostoru Crne Gore baštini Predrag Uljarević, potvrđenim samo u prošloj godini, dodjelom nagrade *Književni plamen* (čiji je osnivač i glavni realizator) uglednom španskom piscu **Havijeru Serkasu Meni** za 2022; izdavanjem *Sabranih priča* argentinskog klasika **Hulija Florensia Kortasara** u 2 toma i publikovanjem najvećih imena svjetske književnosti poput **Puškina, Balzaka, Stendala i F. M. Dostojevskog**.

Uz to, Predrag Uljarević je vrijedan poslanik na polju širokog promovisanja književne kulture i, što je posebno važno, odgajanju čitalačke kulture mladih u Crnoj Gori, što se najbolje pokazuje manifestacijom Podgoričkog sajma knjiga i obrazovanja, čiji je Uljarević jedan od glavnih organizatora.

Dodjela nagrade Predragu Uljareviću predstavlja bi ne samo priznanje pregnućima i njenog laurata, nego i podsticaj svima onima koji u nastavljanju velike crnogorske štamparske/izdavačke tradicije (Obod, 1494) nalaze svoje prevashodno humanističko društveno opredjeljenje.

Budva, 18.05.2023.

Prof. dr Siniša JELUŠIĆ, CANU – vanredni član

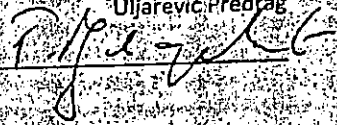
IZJAVA

Ja, Predrag Uljarević, izjavljujem pod punom materijalnom i krivičnom odgovornošću da do sada nisam dobio ni jednu državnu nagradu iz oblasti rada i stvaralaštva koja doprinosi razvoju i afirmaciji Crne Gore.

U Podgorici, dana 18.05.2023. godine

Davalac izjave

Uljarević Predrag

RECENZ IJA

Ima raznih vrsta nagrada, ali neke vezane za važne istorijske ličnosti ili događaje mogu snažno uticati na oblikovanje javnosti, kulturne samosvesti i horizonta vrednosti. Imajući to na umu, veoma je važno odabrati pravog nagrađenog autora, instituciju, preduzeće koji će svojim radom i značajem svedočiti sve te oblike delovanja i uticaja. To je razlog da koristim ovu priliku da u najkraćem preporučim Novu knjigu, dakle Predraga Uljarevića, za jedno od najznačajnijih priznanja koje se dodeljuje u Crnoj Gori.

Nova knjiga, jedan je od najznačajnijih izdavača u regionu koji čine države nastale raspadom Jugoslavije i još neki susedi. I ne samo to, reč je o izavaču koji je širi oblik delovanja u kulturi, pojavljujući se kao pokretač inicijativa i glavni organizator višestruki uspešnih i priznatih akcija. Pri tome reč je o izbalansiranom, promišljenom delovanju i kulturnom nastupu, lišenom političkih kontroverzi dnevnih sukoba, usmerenom na trajnost i važnost. Iz ove delatnosti, koja preporučuje gospodina Uljarevića i njegov izvrstan koncept, lako je odabrati biblioteke koje donose klasična dela, najznačajnija ostvarenja, remek-dela, savremene klasike. Ne samo izvanrednim dizajnom i visokim standardom izdanja, već celinom koncepcije, ovaj niz knjiga je doprinos trajnim vrednostima. Svetski klasici se tu, jedan uz drugoga, predstavljaju kao štit pred nadirućim trivijalnostima, nekoj vrsti nekulture koja je previse ostala moćna zahvaljujući medijima, mrežama i pasivizmu javnosti.

Nova knjiga i njen glavni pokretač gospodin Uljarević su bedem protiv savremenog varvarstva, a pritom posluju na tržištu, šire mrežu knjižara, dakle oblikuju urabani i gradski prostor. U tom prostoru nove generacije čitalaca nalaze sebe, i nalaze - prave vrednosti. Ali ovaj izdavač i njegov vlasnik koji je i glavni urednik pribiraju i nova dela, jednom rečju sve što uredi ne samo u Crnoj Gori, ali pre svega i u njoj i to se svake godine predstavlja i na velikom Sajmu knjiga i međunarodnoj književnoj nagradi Knjižavni plamen koji Podgoricu i Crnu Goru drži među razvijenim, kulturi otvorenim sredinama...

Posebno treba ista

i bogata gostovanja na Regionalnom festivalu knjiga i pisaca i u programu Booka koji je Gradsku knjižaru, ono što bi se nazvalo koncept-spejs, pretvarali u središta novog miljea kulture.

Neku vrstu vrhunca ove aktivnosti predstavlja i nagrada Književni plamen, koja je u Crnu Goru po prvi put u istoriji dovela stranog dobitnika Nobelove nagrade i tako otvorila novu epohu.

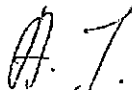
Prošlogodišnji dobitnik Havijer Serkas, veliki katalonski, španski i evropski autor tom nizu dodao je još jedan srećan tren u kojem se veliko delo i ogromna otvorenost, interesovanje za zemlju koja nagrađuje i našu kulturu, pretvaraju u polugu za kultivisanje 21.veka.

Mislím da je sve ovo, a to je samo deo velikih postignuća više nego ubedljiv razlog da Predrag Uljarević bude izuetno važan kandidat za ovu nagradu, i da tu nagradu zasluženó i dobije.

Čast mi je da Vam ovaj predlog podnesem i vrlo sam uveren u njegov ne samo dobar prijem i ozbiljno razmatranje, na čemu lepo zahvaljujem, već i u to da će biti usvojen a Nagrada stići u prave ruke!

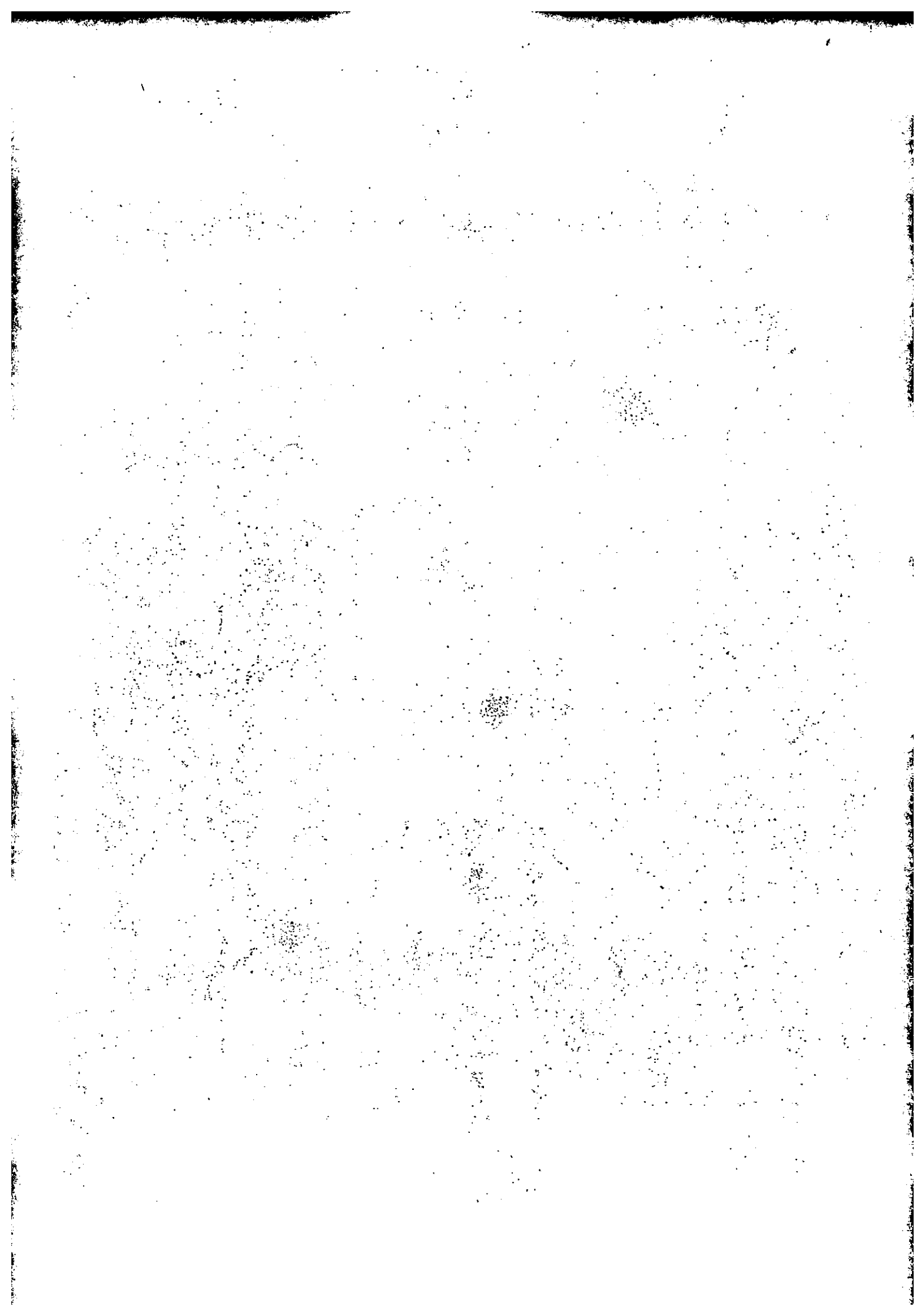
U Beogradu, 18.05.2023.

Prof. dr Aleksandar Jerkov

Filološki fakultet

Upravnik Univerzitetske biblioteke Beograd

MOĆ
KNJIGE

15. OSIM IZ OBLASTI NACIONALNI SARAJEVSKI

SAJAM KNJIGA

I UČILA 2022

23. april - Svjetski dan knjige i autorskih prava

20. - 25. APRIL / Centar Skenderija Sarajevo

NAGRADA

ZA SISTEMATSKO OBJAVLJIVANJE
SVJETSKE KNJIZEVNOSTI

NOVA KNJIGA d.o.o. Podgorica
za BIBLIOTEKU SVJETSKA KNJIZEVNOST
urednik: Predrag Uljarević

Lejla Alimanović
ČLANICA STRUČNOG ŽIRIJA

Sarina Bakic
PREDSJEDNICA STRUČNOG ŽIRIJA

Boris Trajanović
ČLAN STRUČNOG ŽIRIJA

Damir Petrinčić
DIREKTOR IČF CENTAR SKENDERIJA

Ibrahim Spahić
PREDSJEDNIK PROGRAMSKOG ŽIRIJA

XXXIV INTERNACIONALNI

SAJAM KNJIGA

12. - 17. APRIL 2023. | Centar Skenderija Sarajevo

NAGRADA

NAGRADA ZA UREDNIŠTVO

"NOVA KNJIGA" d.o.o. Podgorica

Za uređenje petnaest biblioteka

Urednik: Predrag Uljarević

Asmir Kujović

PRESJEDNIK STRUČNOG ŽIRIJA

Tamara Sarajlić Slavnić

ČLANICA STRUČNOG ŽIRIJA

Adelaida Grabovića

ČLANICA STRUČNOG ŽIRIJA

Damir Petrić

DIREKTOR KJP CENTAR SKENDERIJA

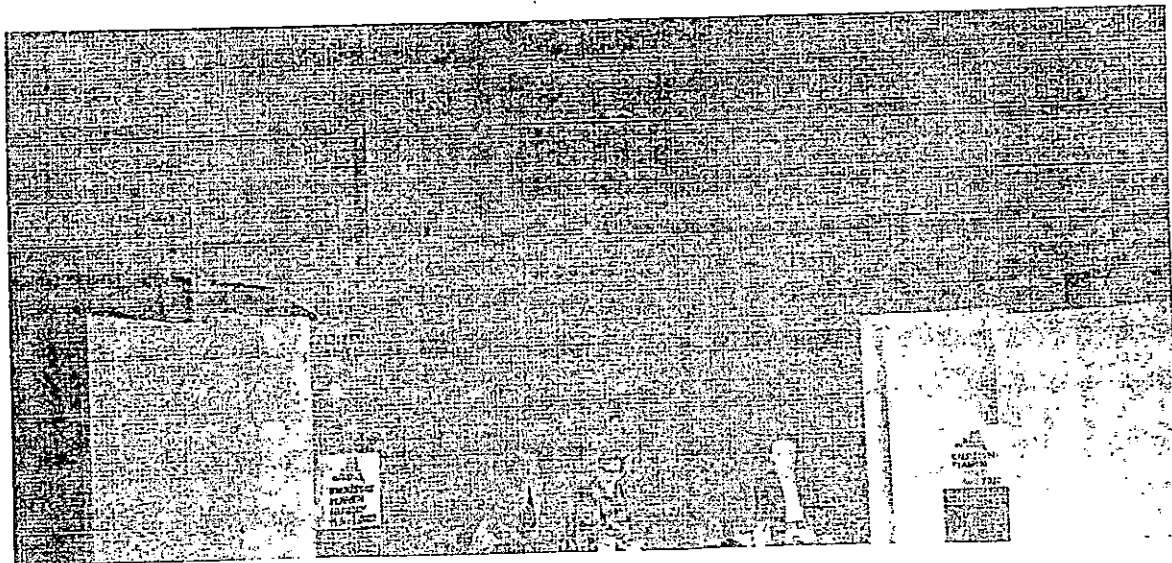
Ibrahim Spahić

PRESJEDNIK PROGRAMSKOG SAVJETA

Havijeru Serkasu dodijeljena nagrada "Književni plamen"

Proglašeni i dobitnici za prethodne dvije godine, kada zbog epidemije koronavirusa nagrada nije dodjeljivana - Gabriel Zaid za 2020. i Irene Valjeho za 2021. godinu

👁 5765 pregleda 🗨 0 komentar(a)

B.H.

21.12.2022. 20:33h

Španskom piscu Havijeru Serkasu večeras je, u Muzičkom centru Crne Gore u Podgorici, dodijeljena regionalna nagrada Književni plamen za 2022. godinu.

Proglašeni su i dobitnici za prethodne dvije godine, kada zbog epidemije koronavirusa nagrada nije dodjeljivana - Gabrijel Zaid za 2020. i Irene Valjeho za 2021. godinu.

Serkas je pripovjedač, romansijer i esejista, kao i univerzitetski profesor španske književnosti. Njegov roman "Salaminski vojnici" je najnagrađivanija knjiga savremene španske književnosti.

Španski pisac je istakao da mu je naročito čast što je primio nagradu baš u Crnoj Gori, jer je ovdje prvi put i naglasio da je velika stvar dijeliti nagradu sa značajnim piscima koji su ranije dobili isto priznanje, saopšteno je iz izdavačke kuće Nova knjiga.

Havijer Serkas

Gabrijel Zaid

Irene Valjeho

Književni plamen

VAJČITANIJE

plamen", španskom piscu Havijeru Serkasu za 2022. godinu.

Proglašeni su i dobitnici za prethodne dve godine kada zbog kovida 19 nagrada nije dodeljena, a laureati su meksički pisac palestinskog porekla Gabrijel Zaid za 2020. i španska autorka Irene Valjeho za 2021. godinu.

Reč je o piscima u čije književno delo je utkano osećanje savremenosti i preispitivanje istorije i njenih posledica. Stvaralački stav ovih autora odgovara onome što ističe nagrada koja se

Primajući priznanje, koje dodeljuje "Nova knjiga" iz Podgorice, Serkas je naglasio da mu je čast što se našao u društvu značajnih pisaca, prethodnih dobitnika "Plamena", kao što su Mario Vargas Ljosa, Klaudio Magris, Orhan Pamuk, Adam Zagajevski i Margaret Atvud.

- Pisac knjigu piše zajedno sa čitaocima. Protagonista književnosti nije pisac, već čitalac. Čitaoci koji su pažljivi i sposobni da otkriju u knjigama čak ono što je i samom autoru promaklo, to su pravi čitaoci - izjavio je Serkas, autor romana "Salaminski vojnici", "Hohštapić", "Kralj senki", koji je zatim razgovarao sa Gojkom Božovićem, direktorom izdavačke kuće "Arhipelag" koja je objavila tri njegova romana.

Žiri su činili nobelovac i suosnivač nagrade "Književni plamen" Mario Vargas Ljosa, osnivač nagrade i direktor izdavačke kuće "Nova knjiga" Predrag Uljarević, profesori Sonja Šundić Tomović, Siniša Jelušić i Aleksandar Jerkov. Međunarodni značaj ove prestižne nagrade uveličala je kanadska autorka Margaret Atvud, dobitnica "Plamena" za 2019. godinu, koja se obratila putem video - linka:

- Moram da priznam, kad sam prvi put čula reč plamen, odmah sam se setila prizora gomile knjiga spaljenih na nekom trgu. Nažalost, živimo u doba sve veće cenzure i zabrane knjiga, i pisci su ponovo zatvarani i čak ubijani ako se suprotstave vlasti. U takvoj klimi, ovakva nagrada je još važnija. Ona je znak da ljudski glas, glas pojedinca, vredi podržati.

SERKASU URUČEN "PLAMEN": Međunarodna nagrada koju dodeljuje izdavačka kuća "Nova knjiga"

B. Đ.
25. 12. 2022 u 14:00

U OKVIRU Regionalnog festivala knjiga i pisaca BOOKA, u Muzičkom centru Crne Gore dodeljena je nagrada "Književni plamen", španskom piscu Havijeru Serkasu za 2022. godinu.

NAJNOVIJE

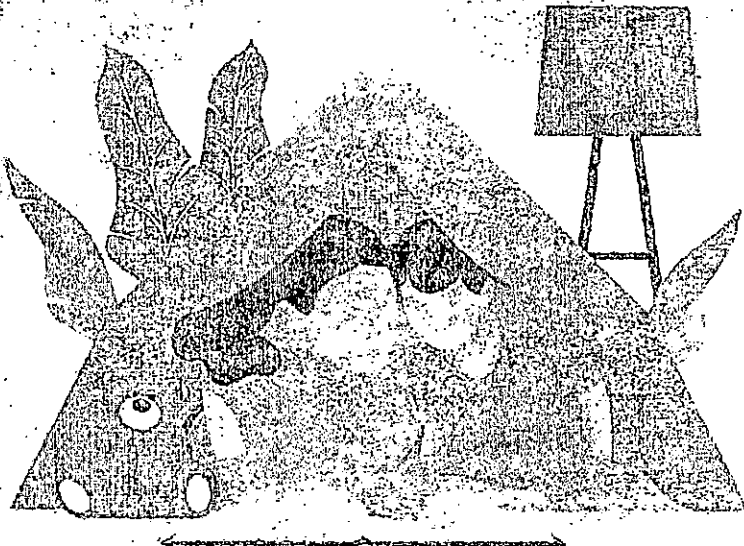
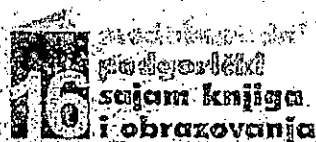
TENIS
RAFA NAJAVIO K
Rafael Nadal sazi

U sredu je stigla šof
iz sveta tenisa:
učestvovali na

Sajam knjiga

8-14. maj 2022.
garaža Delta City

SA KNJIGOM
BEZ DISTANCE

foto: Promo

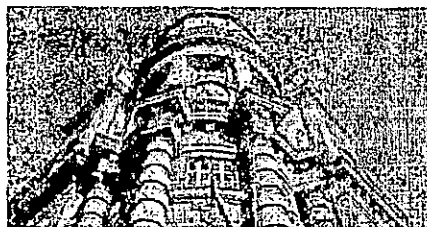
Na sajmu će se predstaviti osnovne i srednje škole iz Crne Gore, kao i univerziteti koji će imati štandove na kojima će predstaviti svoja izdanja i aktivnosti, a biće prisutne i predškolske obrazovne ustanove.

Članica žirija za dodjelu nagrada, prof. dr Slavica Perović, vođena dosadašnjim iskustvom, kazala je da vjeruje "da ćemo imati obilje iz kojeg ćemo moći da biramo i iz kojeg ćemo izabrati najbolje, a ja znam da 'Nova knjiga' kao neko ko stoji iza svega toga zna da ponudi i organizuje sve tako da bude impresivno". Predsjednik žirija je Siniša Jelušić, a članica je Marina Knežević.

Sajam će trajati do 14. maja.

Međunarodni podgorički sajam knjiga i obrazovanja Međunarodni podgorički sajam knjiga Sajam knjiga Podgorica Sajam knjiga Belma Zečević-Ielena Krsmanović Slavica Perović Goran Petrović

SADRŽAJ SA WEBA

Nakon predloga Vučića: Usvojene veće premije za mleko, prelevmane i subvencije

Banja kod Zlatibora nikada nije zaživela, a tamo se nalazi dvorac kao iz bajke

Konačni rezultati Popisa: Koliko u Srbiji ukupno ima stanova i koliko prosečan stan ima kvadrata?

Foto: Boris Pejović

JK

Jelena Končić

05.05.2022. 13:31h

Pod sloganom "Sa knjigom bez distance" u nedjelju osmog maja biće otvoren 16. Međunarodni podgorički sajam knjiga i obrazovanja, u garažnom dijelu tržnog centra Delta siti, najavila je na današnjoj konferenciji za medije koordinatorka Belma Zečević.

Otvaranje Sajma biće upriličeno 8. maja u 19 časova, najavila je Jelena Krsmanović kao predstavnica organizatora, izdavačke kuće "Nova knjiga". Ona je dodala i da će akademik i pisac iz Srbije, Goran Petrović na otvaranju govoriti svoju svečanu besjedu pisanu namjenski za otvaranje Sajma. Tom prilikom prisutnima će se obratiti i ministarka kulture Muša Vlović, a otvaranju će prisustvovati i predsjednik Vlade Dritan Abazović, istakla je Krsmanović.

Ona je dodala i da će, pored ostalih, posebni gost ovogodišnjeg sajma biti Sarajevski sajam knjiga čiji će predstavnici biti prisutni na otvaranju u Podgorici, a otkrila je i koji autori će biti gosti sajma.

Iz Hrvatske u Podgoricu stiže Renato Baretić, iz Srbije: Goran Petrović, Muharem Bazdulj, Vladimir Pištalo, Marija Pavićević i Aleksandar Jerkov, iz Bosne i Hercegovine: Peda Štuka, Goran Samardžić, Samedin Kadić, Mediha Selimović, Magdalena Blažević, Kašmir Huseinović, Šimo Esić i Hadžim Hajlimelić, a iz Crne Gore Goran Danilović, Predrag Sekulić, Marijana Šundić, Iva Bajković, Radmila Knežević, Aleksandar Bećanović i Đorđe Gregović.

MINISTARSTVO KULTURE I MEDIJA
PRIJAVA ZA DODJELU TRINAESTOJULSKE NAGRADE ZA 2023. GODINU

DATUM OBJAVLJIVANJA SAOPŠTENJA 27.04.2023. GODINE

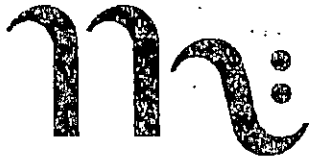
ROK ZA PODNOŠENJE PRIJEDLOGA 18.05.2023. GODINE

PODACI O PODNOSIOCU/PODNOŠITELJKI PRIJEDLOGA	
IME I PREZIME	Roman Simović
ADRESA (ULICA/BROJ/GRAD)	Atinska 8 Podgorica Crna Gora
E-MAIL ADRESA	romansimovic@yahoo.com
KONTAKT TELEFON	+44 7717074028 069407510

PODACI O PODNESEKOM PRIJEDLOGU/PODNOŠITELJKI ZA FIZIČKO LICE	
IME I PREZIME	Roman Simović
AKADEMSKO ZVANJE	Magistar violine
DOKAZ O DRŽAVLJANSTVU CRNE GORE	Priložen
GODINA OSTVARENJA	2022
OBLAST KOJOJ PRIPADA PRIJEDLOG (kulturno-umjetničko stvaralaštvo; sport; prirodne nauke; društvene nauke; oblast humanističkih nauka; ekologija; oblast rada i stvaralaštva koja doprinosi razvoju i afirmaciji Crne Gore)	Kulturno-umjetničko stvaralaštvo
NAZIV DJELA/STVARALAŠTVA	Koncertna djelatnost
DOKAZ/IZJAVA PREDLOŽENOG LICA (da djelo ili ostvarenje nije nagrađeno nekom od nagrada utvrđenih Zakonom o državnim nagradama „Sl.list Crne Gore“ br. 17/19)	Priložena

NAPOMENA: Ako se prijedlog za dodjelu Trinaestojulske nagrade za 2023. godinu podnosi za književno ili naučno djelo, ili prezentaciju, odnosno izvođenje umjetničkog djela, obavezno je, uz osam prijedloga/prijava, dostaviti i osam primjeraka knjige, kataloga ili druge publikacije, na koju se prijedlog/prijava odnosi.

PODACI O PODNESENOM PRIJEDLOGU ZA PRAVNO LICE	
NAZIV	
DOKAZ O SJEDIŠTU NA TERITORIJI CRNE GORE	
GODINA OSTVARENJA	
OBLAST KOJOJ PRIPADA PRIJEDLOG (kulturno-umjetničko stvaralaštvo; sport; prirodne nauke; društvene nauke; oblast humanističkih nauka; ekologija; oblast rada i stvaralaštva koja doprinosi razvoju i afirmaciji Crne Gore)	
DOKAZ/IZJAVA PREDLOŽENOG LICA (djelo ili ostvarenje nije nagrađeno nekom od nagrada utvrđenih Zakonom o državnim nagradama „Sl.list Crne Gore“ br. 17/19)	
NAZIV DJELA/STVARALAŠTVA	
NAPOMENA: Ako se prijedlog za dodjelu Trinaestojulske nagrade za 2023. godinu podnosi za književno ili naučno djelo, ili prezentaciju, odnosno izvođenje umjetničkog djela, obavezno je, uz osam prijedloga/prijava, dostaviti i osam primjeraka knjige, kataloga ili druge publikacije, na koju se prijedlog/prijava odnosi.	

MINISTARSTVO KULTURE I MEDIJA

16. 05. 2023.	
15-125/23	1826/1

Muzički centar
Crne Gore
Montenegrin
Music Center

JU Muzički centar Crne Gore

Broj: Podgorica,

Broj 02-1563

Podgorica, 15. 05. 2023. god.

PREDLOG MUZIČKOG CENTRA CRNE GORE ZA TRINAESTOJULSKU NAGRADU

KANDIDAT ZA NAGRADU - ROMAN SIMOVIĆ, violinista

Obrazloženje:

Imajući u vidu koncertnu djelatnost najistaknutijeg crnogorskog violiniste Romana Simovića, kao i zbog njegovog ukupnog profesionalnog doprinosa nacionalnoj kulturi mišljenja smo da ovaj vrsni umjetnik kako svojim dostignućima tako i ljudskim osobinama zaslužuje najznačajnije nacionalno priznanje.

Roman Simović je tokom 2022. godine, uprkos pandemiji, koja je onemogućila mnoge muzičke izvođače da nastupaju održao veoma zapaženu koncertnu turneju od preko 40 (četrdeset) koncerata od Londona do Dubaija, Brazila i Kanade i za nju dobio briljantne kritičke osvrtne eminentnih muzikologa i teoretičara kulture u umjetnosti.

Crnogorska publika imala je priliku da se uvjeri u virtuoznost i visokoumjetnički kredito ovog umjetnika tokom sezona 2021/2022/2023. U 2022. godini koncerti Romana Simovića su bili najposjećeniji i medijski najispraćeniji događaj, za koji su kartice rasprodate danima unaprijed.

Iz svega navedenog lako je zaključiti da dosadašnja dostignuća ovog izuzetno talentovanog čovjeka nedvosmisleno preporučuju za najveće državno priznanje.

Predsjednik Savjeta Muzičkog centra Crne Gore

mr. Fili Verdinandi, violinista i profesor

e-mail: info@mmc.co.me • tel: +382 68 245 980 / 020 652 749 • web: www.muzickicentar.com

V. PROLETERSKE BRIGADE 4/1, 81000, PODGORICA, CRNA GORA

CRNA GORA

BROJ 05-UPI-211/23/18637

PODGORICA 09.05.2023. godine

Na osnovu člana 33 Zakona o upravnom postupku ("Službeni list CG", broj 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17), na zahtjev

SIMOVIĆ MARKO

(Prezime i ime)

izdaje se

U V J E R E N J E

Da je:

Prezime	SIMOVIĆ		(po)
Ime	ROMAN		M
Rodeno prezime	SIMOVIĆ		
Dan, mjesec i godina rođenja			
Mjesto rođenja			
Matični broj			
Podaci o roditeljima	Otac	Majka	
Ime	IGOR	LARISA	
Prezime (i prezime prije zaključenja braka)	SIMOVIĆ SIMOVIĆ	DAŠIĆ-SIMOVIĆ DAŠIĆ	

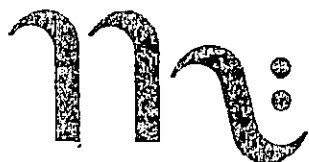
crnogorski državljanin, upisan u opštini PODGORICA, pod rednim

brojem 90641

(M.P.)

Potpis službenog lica

Adela Canović

Muzički centar
Crne Gore
Montenegrin
Music Center

Ja, Roman Simović, svojim ugledom i čašću pod punom odgovornošću izjavljujem da nisam primio Trinaestojulsku nagradu u prethodnom periodu za koncerte i kompletan umjetnički rad s posebnim osvrtom na 2022. godinu.

Svojeručno,

Roman Simović

BIOGRAFIJA

Briljantna virtuoznost ROMANA SIMOVICA i urođena muzikalnost, pokretana bezgraničnom maštom, odvele su ga širom svih kontinenata, na kojima je nastupao u mnogim vodećim svjetskim dvoranama uključujući Karnegi Hol u Njujorku, Veliku salu Konzervatorijuma „Čajkovski“ u Moskvi, Marinski dvoranu u Sankt Peterburgu, Grand Opera haus u Tel-Avivu, Viktorija Hol u Ženevi, dvorane „Rudolfinum“ u Pragu, „Barbikan“ u Londonu, Art centar u Seulu, „Grig“ u Bergenu, „Rahmanjinov“ u Moskvi...

Roman Simović je dobitnik nagrada na brojnim međunarodnim takmičenjima među kojima se ističu priznanja „Rodolfo Lipicer“ (Italija, prva nagrada i 12 nagrada publike) i „Sion Vale“ (Švajcarska), te nagrade na takmičenjima violinista „Jampoljski“ (Rusija) i Henrika Vijenjavskog (Poljska), čime je uvršten među najistaknutije violiniste njegove generacije.

U ulozi soliste, Roman Simović je nastupao sa vodećim svjetskim orkestrima poput Londonskog simfonijskog orkestra, Simfonijskog orchestra Marinski teatra, orkestra Teatro Redo Torino, Simfonijskog orchestra Novc Škotske (Kanada), Kamernog orkestra „Franc List“ (Mađarska), Kamernog orkestra Salzburg (Austrija), Kamernog orkestra KRR-a (Turska), Kamerate Bern (Švajcarska), Kamerate Salzburg (Austrija), Kamernog orkestra KRR-a (Turska), Filharmonije Poznanja, Praga, Sjevernog Brabanta (Holandija) i mnogim drugim, saradujući sa dirigentima među kojima se ističu Valerij Gergijev, Antonio Papano, Danijel Harding, Danandrea Nosedo, Sajmon Retl, Kristijan Jarvi, Jirži Belohlavek, Pablo Eras Kasado i Nikolaj Znajder.

Tokom sezone 2021/2022 Roman Simović je nastupao kao solista sa Simfonijskim orkestrom Kvebeka (Kanada), Simfonijskim orkestrom Radio-Televizije Španije, Državnim orkestrom Braunšvajga, Zagrebačkom filharmonijom, Londonskim simfonijskim orkestrom, Simfonijskim orkestrom RTS-a, Orkestrom I pomeriggi Musicali (Italija), Zadarskim kamernim orkestrom, Simfonijskim orkestrom iz Kalinjingrada, Orkestrom Sinfonica de Principado de Asturias (Španija), Vojvodanskim simfoničarima, Filharmonijom Warminsko Mazurska (Poljska), Crnogorskim simfonijskim orkestrom, Jermenskom nacionalnom filharmonijom, Simfonijskim orkestrom Tbilisija (Gruzija), Simfonijskim orkestrom Dablina (Irsk). Sezona 2023 Romana je već odvela do Brazila gdje je nastupao s Minas Gerais orkestrom u Sao Paulu, do Turske gdje je nastupao s čuvenim orkestrom Academy of St. Martin in the Fields (Velika Britanija), do Njemačke, Francuske, Italije, Španije, Poljske a očekuju ga gostovanja u Makedoniji na Ohridskom festivalu, na Kipru, u Grčkoj, Rumuniji, Holandiji, Danskoj, Meksiku, Argentini, Kini itd.

Roman Simović je pozivan i kontinuirano nastupa na različitim istaknutim festivalima kao što su festival u Verbijeu (Švajcarska), festival Bijele noći u Sankt Peterburgu, Transsibirski pumpnickel festival Vadima Rjepina, Uskršnji festival Valerija Gergijeva u Moskvi, Dubrovački ljetnji festival u Hrvatskoj, Kotor Art u Crnoj Gori, BEMUS i NOMUS u Srbiji, Sion Vale u Švajcarskoj, festival u Bergenu (Norveška), festival Moskovska zima u Rusiji, Portogruaro u Italiji, Muzički festival Granadeu Španiji; saradujući sa izuzetno poznatim umjetnicima kao što su Leonidas Kvakos, Juda Vang, Tabea Cimerman, Miša Majski, Šlomo Minc, Fransoa Lelu, Itamar Golan, Simon Trpčeski, Žanin Jansen, Julijan Rahlin, Vadim Rjepin,

Antonio Menesis... Roman Simović je gostujući profesor na Kraljevskoj muzičkoj akademiji u Londonu, FMU u Beogradu i na Akademiji umetnosti u Novom Sadu i posjeduje široko pedagoško iskustvo. Održao je majstorske kurseve u Sjedinjenim Američkim Državama, Velikoj Britaniji, Južnoj Koreji, Japanu, Australiji, Italiji, Švedskoj, Švajcarskoj, Srbiji, Crnoj Gori, Izraelu, u kojima često nastupa na recitalima, kao solista sa orkestrom i u kamernim sastavima. Objavio veliki broj snimaka, među kojima su najistaknutija dva kompakt-diska za izdavačku kuću LSO na kojima diriguje gudačkim ansamblom Londonskog simfonijskog orkestra, zatim ostvarenja za Marijinsku izdavačku kuću na kojima su violinski koncerti Čajkovskog i Glazunova sa Gergijevim i Marijinskim orkestrom, kao i audio izdanje sa kompletnim Paganinijevim kaprisima za violinu solo. Za taj snimak je dobio fantastične kritike svih najrelevantnijih i najeminentnijih muzičkih kritičara. (kritike priložene) 2022 snimio je CD s koncertima za violinu i orkestar Mikloša Rože (Miklós Rózsa) i Bele Bartoka s Londonskim simfonijskim orkestrom i jednim od najvećih dirigentata današnjice, Sajmonom Retlom (Sir Simon Rattle).

Roman Simović se nalazi na poziciji koncertmajstora Londonskog simfonijskog orkestra od 2010. godine. Svira na violini Antonija Stradivarija iz 1709. godine koju mu je ustupi na korišćenje Džonatan Moulds.

KONCERTI NA KOJIMA JE ROMAN SIMOVIĆ NASTUPIO KAO SOLISTA U 2022.

12.01-2022.

Hamburg, Elbphilharmonie, Njemačka

London Symphony Orchestra

Dirigent Sir Simon Rattle

Miklos Rozsa, Koncert za violinu i orkestar

30. i 31.01. 2022.

Braunšvajg, Njemačka

Braunschweig Symphony Orchestra

Dirigent Srba Dinić

P. I. Čajkovski, Koncert za violinu i orkestar u D-duru, op. 35

22.02.2022.

Podgorica, Crna Gora

Crnogorski simfonijski orkestar

Dirigent Mladen Tarbuk

P. I. Čajkovski, Koncert za violinu i orkestar u D-duru, op. 35

24.02.2022.

Zagreb, Hrvatska

Zagrebačka filharmonija

Dirigent David Runtz

P. I. Čajkovski, Koncert za violinu i orkestar u D-duru, op. 35

12.03. 2022.

Hamburg, Elbphilharmonie, Njemačka

Braunschweig Symphony Orchestra

Dirigent Srba Dinić

F. Mendelson, Koncert za violinu i orkestar u e molu, op. 64

16. i 17.03. 2022.
Kvebek, Kanada

Orchestre Symphonique de Quebec
Dirigent Nicholas Carter
S. Prokofiev, Koncert za violinu i orkestar br. 2, g mol, op.63

01.04. 2022

London, Velika Britanija

Koncer kamerne muzike

Veličanstveni Mendelson

Roman Simović, violina

Ellie Fagg, violina

Milena Simović, viola

Tom Norris, viola

Hannah Sloane, violončelo

Mendelssohn String Quintet No.2, B-flat Major, Op.87

7. 4. 2022.

Zagreb, Hrvatska

Simfonijski orkestar RTV Hrvatske

Dirigent Ivan Repusić

B. Papandopulo, Koncert za violinu i orkestar

14.05.2022

Wisley, Velika Britanija

Medunarodni muzički festival, gala zatvaranje festivala

Betoven septet

Roman Simović, violina

Milena Simović, viola

Ashok Klouda, violončelo

Chi-Chi Nwanoku, kontrabas

Michael Collins, klarinet

Daniel Jemison, fagot

Richard Watkins, horna

28.05.2022

Hereford, Velika Britanija

Roman Simović, violina

Milena Simović, viola

David Cohen, violončelo

Wu Qian, klavir

G. Mahler Klavirski kvartet

G. Fauré Klavirski kvartet br. 1, c mol Op.15

J. Brahms Klavirski kvartet br. 1, g mol Op.25

02. i 03.06. 2022.

Oviedo i Hihon, Španija

Orquestra Sinfonica de Principado de Asturias

Dirigent i solista Roman Simović

F. Mendelson, Koncert za Violinu i Orkestar u c molu, op. 63

L.van Beethoven, Symphony No. 4

07.06.2022

London, Velika Britanija

Roman Simović, violina

Milena Simović, viola

David Cohen, violončelo

Simon Crawford-Phillips, klavir

G. Fauré Klavirski kvartet br. 1, c mol Op.15

J. Brahms Klavirski kvartet br.1, g mol Op.25

12, 13. i 14. 06. 2022.

Braunšvajg, Njemačka

Braunschweig Symphony orchestra

Dirigent Srba Dinić,

A. Dvorzak, Koncert za Violinu i orkestar op. 53

17.06.2022.

London, Velika Britanija

London Symphony Orchestra

Dirigent Sir Simon Rattle

Miklos Rozsa, Koncert za violinu i orkestar

27.07-30.07.2022

Zadar, Hrvatska

Zadarski kamerni orkestar

Dirigent Ivan Repušić

J. Sibelijus, Koncert za violinu i orkestar u d molu, op. 47

31.07.2022

Dubrovnik, Hrvatska

Solistički koncert

Eugene Ysaye 6 solo sonata

01.08; 05.08; 06.08; 10.08.2022

Santu Lussurgiu, Sardinija, Italija

Masterklas i ciklus koncerata kamerne muzike

14.09.2022

Jerevan, Jermenija

14. Međunarodni muzički festival

Jermenska nacionalna filharmonija

Dirigent Edvard Topčjan (Eduard Topchjan)

S. Prokofjev Violinski koncert br. 2

28.09.2022

Tbilisi, Gruzija

Simfonijski orkestar Tbilisija

Dirigent, Vakhtang Kakhidze

Svjetska premijera koncerta za violinu i orkestar V. Kakhidzea

13.10.2022

Beograd, Srbija

Simfonijski orkestar RTS

Dirigent Srboljub Dinić

S. Barber Violinski concert

21.10 i 23.10

Novi Sad, Srbija

NOMUS festival

'Roman i prijatelji', ciklus koncerata kamernе muzike

03. i 05.11., 2022

Milano, Italija

Orkestar I Pomcriggi Musicali

Alessandro Cadario, dirigent

S. Barber, Koncert za violinu i orkestar op. 14

12.11, 2022

Dortmund, Njemačka

Orkestreentrum orkestra

Dirigent Eduard Topčjan

S. Barber, Koncert za violinu i orkestar op. 14

20.11.2022

London, Velika Britanija

Londonski Simfonijski Orkestar

Dirigent Gianandrea Noseda

Ludvig Van Betoven, Trostruki koncert

Roman Simovic, violina

David Cohen, violončelo

Pavel Kolesnikov, klavir

02.12.2022

Dablin, Irska

Državni simfonijski orkestra

Dirigent Jaime Martín

P. I. Čajkovski, Konvert za violinu i orkestar u D-duru, op. 35

Muzički centar
Crne Gore
Montenegrin
Music Center

Na inicijativu Muzičkog centra Crne Gore, predlog za kandidaturu Romana Simovića, podržali su istaknuti intelektualci

UNIVERZITET CRNE GORE
MUZIČKA AKADEMIJA

UNIVERSITY OF MONTENEGRO
MUSIC ACADEMY.

A: Njegoševa 3.
82150, Cetinje
T: +382 41 232 104
+382 67 084 860
E: ma@ucg.ac.me
www.ucg.ac.me/ma

Broj: 01/448

Datum: 10.5.2023.

MINISTARSTVO KULTURE I MEDIJA

ŽIRIJU ZA DODJELU TRINAESTOJULJSKE NAGRADE

Poštovani,

Obraćam vam se kako bih se pridružila predlogu "JU Muzički centar Crne Gore" da Roman Simović bude ovogodišnji dobitnik Trinaestojulske nagrade

Roman Simović je izuzetno nadaren muzičar, koji posjeduje rijetku kombinaciju tehničke briljantnosti, umjetničke osjetljivosti i duboke strasti za svoj zanat. Imala sam zadovoljstvo svjedočiti njegovom muzičkom putu i mogu sa sigurnošću reći da je jedan od najuspješnijih violinista svoje generacije ne samo kod nas, već i u svijetu.

Kao koncertmajstor *Londonskog simfonijskog orkestra*, Roman Simović je pokazao izvanredne leaderske vještine, postavljajući visoke standarde izvrsnosti za cijeli ansambl. Njegova izuzetna sposobnost komuniciranja i povezivanja sa kolegama muzičarima uveliko je doprinijela kohezivnom zvuku i jedinstvenim nastupima ovog ansambla.

Pored izuzetnih orkestarskih vještina, Roman je i zadržavajući solista. Njegovi nastupi obilježeni su izuzetnom dubinom emocija, tehničkom preciznošću i urođenom sposobnošću da očara publiku svojim muzičkim pričama. Posjeduje izvrstan ton i impresivan raspon izraza, koji bez napora kombinuje sa besprijekornom tehnikom. Njegova posvećenost svojoj umjetničkoj formi i njegova nepokolebljiva težnja za muzičkom izvrsnošću donijeli su mu zasluženu reputaciju violiniste svjetske klase.

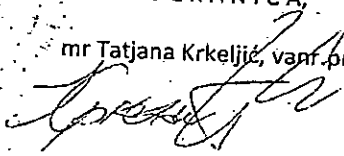
Osim svojih muzičkih sposobnosti, Roman je osoba najvećeg integriteta i profesionalizma. Pokazuje snažnu radnu etiku i pokazuje iskreno poštovanje prema svojim kolegama, što ga čini ne samo izvanrednim muzičarem već je i zadovoljstvo saradivati sa njim.

Obzirom na Romanov izuzetan talenat, izuzetna dostignuća i njegov pozitivan uticaj na muzičku zajednicu, od srca ga preporučujem za nacionalnu nagradu o kojoj odlučujete. Uvjerena sam da bi priznanje Romanovih dostignuća ovom prestižnom dočasti bilo ne samo zaslužen priznanje, već i inspiracija budućim muzičarima u našoj zemlji.

S poštovanjem,

DEKANICA

mr Tatjana Krkeljić, vanr. prof.

ŽIRIJU ZA DODJELU TRINAESTOJULSKE NAGRADE

Poštovani,

Lično i profesionalno, kao dobitnik Trinaestojulske nagrade, podržavam predlog JU Muzički centar Crne Gore da Roman Simović bude ovogodišnji dobitnik iste.

Rangiran od strane stručne kritike kao jedan od najboljih violinista današnjice, koncertmajstor Londonskog simfonijskog orkestra, Roman Simović je nedvosmisleno najistaknutiji crnogorski umjetnik svjetskog renomea.

Njegov doprinos ugledu i kulturnom uzdizanju Crne Gore u svijetu na svim najznačajnijim svjetskim koncertnim podijumima je nemjerljiv. Ovaj vanserijski, talentovani i vrijedni umjetnik sa svim svojim postignućima i doprinosima valorizaciji našeg kulturalnog identiteta i umjetnosti ne smije biti zanemaren.

Imajući sve navedeno u vidu smatram da Roman Simović zavređuje ovo značajno državno priznanje.

Podgorica, 10. 5. 2023. godine

red. prof. Senad Gačević

ŽIRIJU ZA DODJELU TRINAESTOJULSKE NAGRADE

Poštovani,

Lično i profesionalno, kao dobitnik Trinaestojulske nagrade, podržavam predlog JU Muzički centar Crne Gore da Roman Simović bude ovogodišnji dobitnik iste.

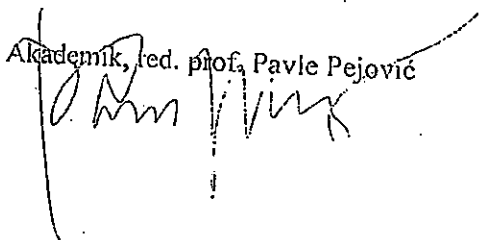
Rangiran od strane stručne kritike kao jedan od najboljih violinista današnjice, koncertmajstor Londonskog simfonijskog orkestra, Roman Simović je nedvosmisleno najistaknutiji crnogorski umjetnik svjetskog renomea.

Njegov doprinos ugledu i kulturnom uzdizanju Crne Gore u svijetu na svim najznačajnijim svjetskim koncertnim podijumima je nemjerljiv. Ovaj vanserijski, talentovani i vrijedni umjetnik sa svim svojim postignućima i doprinosima valorizaciji našeg kulturalnog identiteta i umjetnosti ne smije biti zanemaren.

Imajući sve navedeno u vidu smatram da Roman Simović zavrđuje ovo značajno državno priznanje.

Podgorica, 10. 5. 2023. godine

Akademik, red. prof. Pavle Pejović

ŽIRIJU ZA DODJELU TRINAESTOJULSKE NAGRADE

Poštovani,

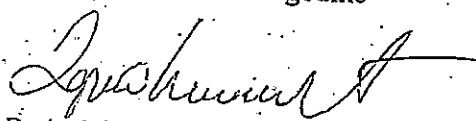
Lično i profesionalno, kao dobitnik Trinaestojulske nagrade, podržavam predlog JU Muzički centar Crne Gore da Roman Simović bude ovogodišnji dobitnik iste.

Rangiran od strane stručne kritike kao jedan od najboljih violinista današnjice, koncertmajstor Londonskog simfonijskog orkestra, Roman Simović je nedvosmisleno najistaknutiji crnogorski umjetnik svjetskog renomea.

Njegov doprinos ugledu i kulturnom uzdizanju Crne Gore u svijetu na svim najznačajnijim svjetskim koncertnim podijumima je nemjerljiv. Ovaj vanserijski, talentovani i vrijedni umjetnik sa svim svojim postignućima i doprinosima valorizaciji našeg kulturalnog identiteta i umjetnosti ne smije biti zanemaren.

Imajući sve navedeno u vidu smatram da Roman Simović zavrđuje ovo značajno državno priznanje.

Podgorica, 10. 5. 2023. godine

Darko Nikčević, gitarista i kompozitor

ŽIRIJU ZA DODJELU TRINAESTOJULSKE NAGRADE

Poštovani,

Lično i profesionalno, kao dobitnik Trinaestojulske nagrade, podržavam predlog JU Muzički centar Crne Gore da Roman Simović bude ovogodišnji dobitnik iste.

Rangiran od strane stručne kritike kao jedan od najboljih violinista današnjice, koncertmajstor Londonskog simfonijskog orkestra, Roman Simović je nedvosmisleno najistaknutiji crnogorski umjetnik svjetskog renomea.

Njegov doprinos ugledu i kulturnom uzdizanju Crne Gore u svijetu na svim najznačajnijim svjetskim koncertnim podijumima je nemjerljiv. Ovaj vanserijski, talentovani i vrijedni umjetnik sa svim svojim postignućima i doprinosima valorizaciji našeg kulturalnog identiteta i umjetnosti ne smije biti zanemaren.

Imajući sve navedeno u vidu smatram da Roman Simović zavređuje ovo značajno državno priznanje.

Podgorica, 10. 5. 2023. godine

dr Srđan Bulatović, prof. gitare i kompozitor

Srđan Bulatović

ŽIRIJU ZA DODJELU TRINAESTOJULSKE NAGRADE

Poštovani,

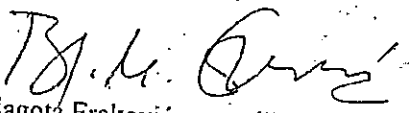
Lično i profesionalno, kao dobitnik Trinaestojulske nagrade, podržavam predlog JU Muzički centar Crne Gore da Roman Simović bude ovogodišnji dobitnik iste.

Rangiran od strane stručne kritike kao jedan od najboljih violinista današnjice, koncertmajstor Londonskog simfonijskog orkestra, Roman Simović je nedvosmisleno najistaknutiji crnogorski umjetnik svjetskog renomea.

Njegov doprinos ugledu i kulturnom uzdizanju Crne Gore u svijetu na svim najznačajnijim svjetskim koncertnim podijumima je nemjerljiv. Ovaj vanserijski, talentovani i vrijedni umjetnik sa svim svojim postignućima i doprinosima valorizaciji našeg kulturalnog identiteta i umjetnosti ne smije biti zanemaren.

Imajući sve navedeno u vidu smatram da Roman Simović zavreduje ovo značajno državno priznanje.

Podgorica, 10. 5. 2023. godine

Blagota Eraković, pozorišni reditelj

ŽIRIJU ZA DODJELU TRINAESTOJULSKE NAGRADE

Poštovani,

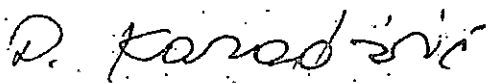
Lično i profesionalno, kao dobitnik Trinaestojulske nagrade, podržavam predlog JU Muzički centar Crne Gore da Roman Simović bude ovogodišnji dobitnik iste.

Rangiran od strane stručne kritike kao jedan od najboljih violinista današnjice, koncertmajstor Londonskog simfonijskog orkestra, Roman Simović je nedvosmisleno najistaknutiji crnogorski umjetnik svjetskog renomea.

Njegov doprinos ugledu i kulturnom uzdizanju Crne Gore u svijetu na svim najznačajnijim svjetskim koncertnim podijumima je nemjerljiv. Ovaj vanserijski, talentovani i vrijedni umjetnik sa svim svojim postignućima i doprinosima valorizaciji našeg kulturalnog identiteta i umjetnosti ne smije biti zanemaren.

Imajući sve navedeno u vidu smatram da Roman Simović zavređuje ovo značajno državno priznanje.

Podgorica, 10. 5. 2023. godine

Akademik, red. prof. Dragan Karadžić

VIJESTI

Piše: Milica Kadić

28.02.2022. 10:35h

<https://www.vijesti.me/kultura/592501/raskos-muzikalnosti-i-virtuoziteta>

Raskoš muzikalnosti i virtuoziteta

Koncert Romana Simovića i Crnogorskog simfonijskog orkestra bio je dostojan svake evropske prijestonice.

Sa koncerta. Roman Simović. Foto: PR Centar

Koncert violiniste Romana Simovića i Crnogorskog simfonijskog orkestra pod upravom Mladena Tarbuka predstavljao je zasigurno vrhunac dosadašnje koncertne sezone Muzičkog centra Crne Gore. Iako nestalnog toka usljed već obeshrabrujuće pandemije virusa korona, ova sezona počinje da liči na programe koje i drugi regionalni kulturni centri i ansambli neguju.

Pogled na prepunu dvoranu Muzičkog centra i nevjerovatno mladi sastav CSO, izvesno je kod svih prisutnih izazvao uzbuđenje i radost. Mladalačka energija potpomognuta po kojim iskusnijim orkestarskim kolegom pod sigurnom dirigentskom palicom Mladena Tarbuka, rasula se po solidnoj dvorani prikazujući njene najbolje kvalitete. Verovatno je tome doprineo i izbor programa na kojem su se našli virtuozni Koncert za violinu i orkestar Petra Iljiča Čajkovskog i

veličanstveni *Simfonijski plesovi Sergeja Rahmanjinova* otkrivajući svu paletu romantičarskih zvukova i boja, koje smo čuli u svom njihovom sjaju u ovom izvođenju.

Po prvi put nastupajući na novoj prestoničkoj sceni, Simović je, sa biserom Stradivarijeve violine u rukama, suvereno vladao pozornicom pokazavši svu raskoš svoje muzikalnosti i virtuozičeta. Imajući u vidu njegovo dragoceno iskustvo kao koncertmajstora renomiranih svetskih orkestara, ono što je fasciniralo je osećaj da on te večeri nije bio samo solista. Intuitivno je vodio orkestar kroz muzičko delo, sugestivno neretko okrenut ka njima, i sjajno se dopunjavao u toj ulozi sa bratom Markom Simovićem. Sa energijom koja se oslikava u svakom tonu, izvođenje je bilo u maniru "tradicionalnih" sa umerenim tretmanom tempa prvog stava do pokretnog, razigranog finala u kojem je solista u zavidnom tempu poneo orkestar do svoje kadence. Predivno izvajanim frazama i intonativno precizno održao je svojevrni čas brojnim učenicima i studentima muzike prisutnim u publici. Lepa je bila i saradnja sa odličnom duvačkom sekcijom orkestra u kojem su se izdvajali izvanredna prva flauta i prvi klarinet. Uspješno komunicirajući sa solistom, preplićući se sa njim i prateći njegovo fraziranje, ostvarili su lep balans i uz solidne oboe i horne, i finu preglednost forme.

Koncertantni prvi deo večeri završen je uz frenetične aplauze i ovacije za solistu i doneo je dva bisa, Baladu br. 3 za violinu solo Ežena Isaja i Prvi stav Sonate za dve violine Sergeja Prokofjeva gde se Romanu Simoviću pridružio Marko Simović.

Simfonijski plesovi Sergeja Rahmanjinova doveli su na scenu Muzičkog centra Crne gore najveći sastav CSO. Pored klavira i harfe pridruženih standardnom gudačkom i utrojenom duvačkom korpusu, na bini smo imali čak pet perkusionista sa brojnim udaračkim instrumentarijumom. Ovo zahtevno delo bilo je pravi izazov za ansambl, naročito limeni i drveni duvački korpus. Savladavanje ovakve literature, pored klasičnog repertoara, obogaćuje interpretativne mogućnosti orkestra. Sve odlike kompozitorovog poznog stvaralačkog perioda kojima pripada ovo delo došle su do izražaja tokom interpretacije. Ostvareni su groteska i fokusiranost na pojedine instrumentalne boje tona limenih duvačkih instrumenata, a naročito primetna bila je zavidna interpretacija solo alt saksofona. Divna komunikacija između gudačkog i duvačkog dela, samo na mahove u završnom trećem stavu bila je narušena nedostatkom koncentracije, što u celini nije poremetilo interpretaciju ove četrdesetominutne gromade. Maestralan završetak dugujemo odličnoj grupi limenih duvačkih instrumenata. Hrvatski dirigent je ostvario ritmičku vitalnost pokreta, katkad nas približavajući *Posvećenju proleća* Stravinskog. Uspješno je doneo i motive drugih dela Rahmanjinova citiranih u ovoj simfoniji, prikazujući nam svojevrzne autobiografske odlike veličanstvene kompozitorske figure.

Mladen Tarbuk iskusna je dirigentska figura. Može se reći da posle nekoliko koncerata koje je održao ove sezone već oseća akustiku dvorane i vešto koristi zvuke u njoj. Lepe su bile gradacije volumena i tembra, tako da smo uživali u divnom pianu u kojem se čuo svaki instrument i blistavom gromoglasnom forteu koji je odzvanjao Velikom salom. Maestro poseduje i izvesnu lakoću i opuštenost u svojoj sugestivnosti, pa deluje da takva figura prija muzičarima. Jasna akademska crta njegovog rada bila je izražena i na uvodnom predavanju u Kamernoj sali, pola sata pre početka koncerta. Ovakva predavanja koja je sam inicirao, lepa su prilika za upoznavanje šire publike sa programom jer na jednostavan i prijemčiv način upoznaju publiku sa delima na repertoaru.

Kada velika zvezda poput Romana Simovića gostuje u svom gradu, za očekivanje je da će biti veliko interesovanje publike, pa posle saznanja da su sve ulaznice za ovaj događaj rasprodate još prošle nedelje, možemo samo da poželimo da se sledeći nastup ovog umetnika rezervišu bar u dva termina, kako bi svi oni koji žele da uživaju u izvodenju ovog vrsnog virtuozu mogli da prisustvuju. Zaključićemo da je koncert Romana Simovića i CSO bio dostojan svake evropske prestonice. Kako odlični uslovi za rad sada postoje, orkestru na dalje treba "čvrsta" palica dirigenta Tarbuka, ali i drugih gostujućih dirigenata, čije će iskustvo doprineti upoznavanju različitih interpretativnih vizura i stilova. Brižljiv i nadasve promišljen odabir programa, solista i dirigenata, može voditi CSO ka visinama evropskog simfonijskog muziciranja. Sila marketinga i brojnih edukacija, kao i nezaobilazna institucionalna saradnja sa ostalim reprezentima muzičkog života u zemlji i regionu, biće sigurna potpora radu orkestra u okviru Muzičkog centra Crne Gore.

AUTORKA JE MUZIKOLOG, UREDNICA PROGRAMA I PRODUCENT U CENTRU BEOGRADSKIH FESTIVALA

ROMAN SIMOVIĆ U DVORU

Sve mogućnosti i ljepota violine

Dojmljiv i živopisan program koncerta činile su uzbudljive sonate Eugèna Ysaÿea, odnosno djelo Šest sonata za solo-violinu čija tehnička zahtjevnost i harmonijska originalnost iziskuju najvišu razinu izvedbe, u ponekim pasażima gotovo do same perfekcije

JEDAN OD NAJČUJENIJH VIOLINISTA svoje generacije Roman Simović nastupio je na Dubrovačkim ljetnim igrama protekle nedjelje navečer u atriju Kneževa dvora ostavivši snažan dojam izvedbom uzbudljivog programa.

Dojmljiv i živopisan program koncerta činile su uzbudljive sonate Eugèna Ysaÿea, odnosno djelo Šest sonata za solo-violinu čija tehnička zahtjevnost i harmonijska originalnost iziskuju najvišu razinu izvedbe, u ponekim pasażima gotovo do same perfekcije, a upravo te nepokolebljive virtuoznosti ostvario Roman Simović u Dvoru, gdje je nastupio ponovno nakon šest godina. Ysaÿejeve Sonate smatraju se sveobuhvatnim

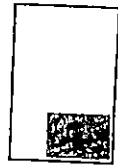
Glazbeni program 73. Dubrovačkih ljetnih igara donosi još jedan solo recital s koncertom pijanista Vadyma Kholodenka u nedjelju 7. kolovoza

stilskim mostom između starije i nove, tradicije i improvizacije te presjekom violinističkih tehnika i pristupa – modelirane prema Bachu, a

inspirirane ponajboljim violinistima 20. stoljeća i njihovim autentičnim stilovima i načinima sviranja. Tako je jedinstveni pojedinačni temperament svake sonate minuciozno izilustrirao Simović, sabran i pronicljiv u svojoj izvedbi kola te na poseban način fascinalna spretnom prirodnošću i lakoćom muziciranja. U potpunosti utjelovljujući skladateljevu viziju pravog violinista koji je ujedno i mislilac i pjesnik, Simović je besprijekorno demonstrirao puninu rasponu emocija i tehnika te svu ljepotu i poeziju svog instrumenta, u čemu je publika u Dvoru ne samo istinski uživata već prepoznala i ciljenila, ispraćujući svaku sonatu dugim pljeskom, na kraju ga uz ovacije vraćavši na poklon nekoliko puta. Ne iznenađuje zato Simovićeva Impresivna biografija i trenutni angažman koncertmajstora Londonskog simfonijskog orkestra, jednog od vodećih svjetskih orkestrata uopće, a izvedba dva glazbena dodatka, Bachove Sarabande iz Parife za solo violinu br. 2 u d-molu te Šerovog Scherza za solo violinu, kojima je zahvaljujući očaranoj publici, dodatno je za kraj uveličala već sjajnu glazbenu večer.

Glazbeni program 73. Dubrovačkih ljetnih igara donosi još jedan solo recital s koncertom pijanista Vadyma Kholodenka u nedjelju 7. kolovoza, s početkom u 21.30 sati u atriju Kneževa Dvora, a na programu su djela Adeca, Schuberta i Prokofjeva.

JEDAN OD NAJCJENJENIJH VIOLINISTA SVOJE GENERACIJE NA DLJI

Uzbudljiv program Romana Simovića

Jedan od najcjjenjenijh violinista svoje generacije Roman Simović nastupio je na Dubrovačkim ljetnim igrama u atriju Kneževa dvora ostavivši snažan dojam izvedbom uzbudljivog programa.

Dojmljiv i slikovit program sinočnjeg koncerta činile su uzbudljive sonate Eugènea Ysaÿea, odnosno djelo "Šest sonata za solo-violinu", čija tehnička zahtjevnost i harmonijska originalnost iziskuju najvišu razinu izvedbe, u ponekim pasażima gotovo do same perfekcije, a upravo je nepokolebljivu virtuoznost ostvario Roman Simović sinoč u Dvoru, gdje je nastupio ponovno nakon šest godina. Ysaÿeve sonate smatraju se svojevrsnim stilskim mostom između starog i novog, tradicije i improvizacije te presjekom violinističkih tehnika i pristupa - modelirane

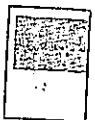
prema Bachu, a inspirirane ponajboljim violinistima 20. stoljeća i njihovim autentičnim stilovima i načinima sviranja. Tako je jedinstveni pojedinačni temperament svake sonate Simović minuciozno iznjansirao, sabran i pronicav u svojoj izvedbi, koja je na poseban način fascinirala spremom pri-

rodnošću i lakoćom muziciranja. U cijelosti utjelovljujući skladateljevu viziju pravog violinista koji je ujedno i mislilac i pjesnik, Simović je besprijeckorno demonstrirao puninu raspona emocija i tehnika te svu ljepotu i poeziju svog instrumenta, u čemu je publika u Dvoru ne samo istinski uži-

vala nego i prepoznala i cijevala ispraćajući svaku sonatu dugim pljeskom, na kraju ga uz ovacije vraćajući na poklon nekoliko puta. Ne iznenađuje zato Simovićeva impresivna biografija i trenutni angažman koncert-majstora Londonskog simfonijskog orkestra, jednog od vodećih svjetskih orkestaru uopće, a izvedba dvaju glazbenih dodataka, Bachove Sarabande iz "Partite za solo violinu br. 2 u d-molu" i Sherova "Scherza za solo violinu", kojima je zahvalio očaranoj publici, dodatno je za kraj uveličala već sjajnu glazbenu večer.

Glazbeni program 73. DLJI donosi još jedan solo recital s koncertom pijanista Vadyma Kholodenka u nedjelju, 7. kolovoza, s početkom u 21.30 u atriju Kneževa dvora, a na programu su djela Adesa, Schuberta i Prokofieva. T.K. ■

VEČER ZA PAMĆENJE

Roman Simović u Dvoru pokazao sve mogućnosti i ljepotu violine

Jedan od najejzenjenijih violinista svoje generacije Roman Simović nastupio je na Dubrovačkim ljetnim igrama 31. srpnja u atriju Kneževa dvora ostavivši snažan dojam izvedbom uzbudljivog programa. Dojmljiv i živopisan program koncerta činile su uzbudljive sonate Eugèna Ysaÿea, odnosno djelo Šest sonata za solo-violinu čija tehnička zahtjevnost i harmonijska originalnost iziskuju najvišu razinu izvedbe, a ponekim pasażima gotovo do same perfekcije, a upravo je nepokolebljivu virtuoznost ostvario Roman Simović u Dvoru, gdje je na stupio ponovno nakon šest godina. Ysaÿeve Sonate smatraju se svojevrsnim stilskim mostom između starog i novog, tradicije i improvizacije te presjekom violinističkih tehnika i pristupa - modelirane prema Bachu, a inspirirane pamajboljim violinistima 20. stoljeća i njihovim autentičnim stilovima i načinima sviranja. Tako je jedinstveni pojedinačni temperament svake sonate minuciozno iznjansirao Simović, sabran i promičljiv u svojoj izvedbi koja je na poseban način fascinirala spretnom prirodnošću i lakom muziciranjem. U

potpunosti utjelovljujući skladateljevu viziju pravog violinista koji je ujedno i mislilac i pjesnik, Simović je besprijekornu demonstrirao puninu raspona emocija i tehnika te svu ljepotu i poeziju svog instrumenta, u čemu je publika u Dvoru ne samo istinski uživala već prepoznala i cijenila, ispraćajući svaku sonatu dugim pljeskom, na kraju ga uz ovacije vraćavši na poklon nekoliko puta. Ne iznenađuje zato Simovićeva impresivna biografija i trenutni angažman koncert-majstora Londonskog simfonjskog orkestra, jednog od vodećih svjetskih or-

kestara uopće, a izvedba devet glazbenih dodatka, Bachove Sarabande iz Partite za solo-violinu br. 2 u d-molu te Šerovog Scherza za solo-violinu, kojima se zahvalio očaranaj publici, dodatno je za kraj uveličala već sjajnu glazbenu večer. Glazbeni program 73. Dubrovačkih ljetnih igara donosi još jedan solo recital s koncertom pijonista Vadyma Kholodenka u nedjelju 7. kolovoza, s početkom u 21.30 sati u atriju Kneževa Dvora, a na programu su djela Adesa, Schuberta i Prokofjeva.

GLAZBA NA VJEDINJE Violinist Roman Simović

Vrhunac u svakom pogledu

Umjetnik Roman Simović je svojom izvedbom Šest sonata za violinu solo Eugènea Ysaÿea demonstrirao sve izvedbene mogućnosti violine

PIŠE SANJA ORAZIĆ

Nakon što je odsvirao dva glazbena dodatka - Saraband iz Barokasoloviolinu br. 2 u d-molu te Sherev Selero za solo violinu - Roman Simović se poklonio još jednom, ali bez instrumenta. Time je publiku dao do znanja da je koncert gotov. Sin je sasvim razumljiv, jer je glazbenim dodatcima pratio do završetka završavajući i težak program.

Demonstracija violinističkog umijeća
Prvi violinistički recital na ovogodišnjim Dubrovačkim ljetnim igra-

ma sadržavan je samo jedno skladateljsko ime. Takva odluka je sama po sebi izazov. A još je veći ako izvođač pri tom odabere i istu glazbenu formu.

A to je upravo učinio Roman Simović pa je u Kneževom dvoru odsvirao šest sonata za violinu solo Eugènea Ysaÿea. Čuveni belgijski violinisti i skladatelj je inspiraciju za svoja djela našao u značajnim violinistima koji su živjeli u njegovu doba, a to su Joseph Sziget, Jacques Thibaud, George Enescu, Fritz Kreisler, Mathieu Crickboom i

Manuel Quiroga. Svako je sonat dodao značajke umjetnika kojemu je posvećena, nastojeći uočiti sve detalje koji su ga proslavili i čini posebni.

Sonate su izuzetno zahtjevne i traže briljantnu tehniku i virtuoznost. I čini vam se da imaju zadatak i demonstrirati sve moguće pristupe i načine sviranja violine. Time u jednoj večeri možete upoznati violinistu sa svih aspekata. I ujedno se iznenaditi koje su sve njegove mogućnosti.

Roman Simović je svojim sviranjem dao do

znanja da je priklonio u sve tajne koje je skladatelj Ysaÿe otkao u svojoj sonati. Pa je Knežev dvor evocirao ispomene na šest vrhunskih violinista iz Ysaÿeovog vremena.

Simović potpuno vladajući instrumentom i čini se da mu nije jedan tehnički element ne predstavljajući poteškoću ni prepreku. Svira opušteno i s tako neobličnom lakoćom. Ali, jedna je komponenta daleko odskočila od ostalih, a to je ton instrumenta. I njegova fascinantna voluminoznost. Napomenimo kako Simović svira na violini Antonija Stra-

divarčija iz 1709. godine koju mu je posudio Jonathan Meulds. A s tim se instrumentom Simović potpuno stopio i spriznulo. Jasno nam je da je Stradivari došao u prave ruke, pa je bogati zvuk dopirao do svakog krika Kneževoga dvora. Zapanjujuća je i Simovićeva koncentracija i energija. Jer je on istom svježinom odsvirao i prvu i posljednju, šestu sonatu.

Nažalost bez dovoljno publike

Nakraj se ipak pitamo u kojoj je mjeri isti skladatelj i ista glazbena for-

ma bila dobra odluka. Jer, Dubrovnik, pa tako i ljetni mjesecima obmaju dovoljno koncertne publike koju bi privukla takva programska koncepcija.

S druge strane, riječ je srednje i malo priselgiju ugostiti nekakav program. Naravno da ne treba podilaziti publici koju ne čine glazbeni sladokusci. Ali, trebalo bi učiniti nešto da u ovakvim prigodama Knežev dvor ne bude poluprazan. Steta, jer oni koji su koncertu nazočili, obogaćeni su jednim iznimnim i ne-svakidašnjim iskustvom.

KARABITS CONDUCTS BARTÓK'S CONCERTO - LONDON SYMPHONY ORCHESTRA

80 MINS MUSIC NR.

DIRECTOR

Kirill Karabits (Conductor)

STARRING

Roman Simovic (Violin) London Symphony Orchestra

Kirill Karabits conducts Bartók's Concerto for Orchestra – plus a rare performance of the Violin Concerto by Bartók's fellow-Hungarian (and Hollywood legend) Miklós Rózsa.

New worlds for old: from exile in America, Béla Bartók and Miklós Rózsa both longed for their native Hungary. Bartók imagined the nocturnal sounds of the Great Hungarian Plain, and transformed them into a defiant shout of hope and joy for a virtuoso orchestra. Rózsa, meanwhile, took time out from Hollywood to write a violin concerto that sings, dances and positively smoulders.

It all adds up to a fabulously red-blooded evening of music from Kirill Karabits and LSO leader Roman Simovic: expect dark secrets, untamed melodies, and folk-rhythms in the raw. But it's also a portrait of two composers grappling with the 20th century on their own, undaunted, terms. Today, Rózsa is still probably best known for classic film scores like *Ben-Hur* and *Lust for Life*: this rare performance of his Violin Concerto shows that even without the pictures, he can hold an audience spellbound.

Programme:

Rózsa Violin Concerto

Bartók Concerto for Orchestra

Karabits diriguje Bartokov koncert – Londonski simfonijski orkestar

DIRIGENT: Kiril Karabits

GOST – Roman Simović (violina) Londonski simfonijski orkestar

Kiril Karabits diriguje *Bartokov koncert za orkestar* – plus retko izvođenje *Koncerto za violinu* Bartokovog kolege Mađara (i holivudske legende) Mikloša Rože.

Novi svjetovi za stare: iz egzila u Americi, Bela Bartok i Mikloš Roža su čeznuli za rodnom Mađarskom. Bartok je zamišljao noćne zvuke Velike ugarske ravnice i pretvarao ih u prkosan uzvik nade i radosti za virtuozni orkestar. Roža je, u međuvremenu, u Holivudu napisao *Kóncert za violinu* koji pjeva, igra i pozitivno tinja.

Sve se nadovezuje na fantastično vatreno veče muzike Kirila Karabitsa i lidera LSO Romana Simovića: očekujte mračne tajne, neukroćene melodije i folk ritmove u izvornom obliku. Ali to je također portret dvojice kompozitora koji se bore sa 20. vijekom i neustrašivim uslovima, na svoj način. Danas je Roža i dalje vjerovatno najpoznatiji po klasičnim filmskim partiturama kao što su *Ben-Hur* i *Žudnja za životom*: ovo rijetko izvođenje njegovog *Koncerto za violinu* pokazuje da čak i bez slika može da općini publiku.

Program:

ROŽA *Koncert za violinu*

BARTOK *Koncert za orkestar*

LSO/Karabits, Barbican

Kirill Karabits conducts the LSO CREDIT: Mark Allan

With two Hungarian composers on the bill, it seemed a safe bet that Thursday night's concert from the London Symphony Orchestra would offer a pleasurable immersion in pure Magyar fire and spice. But in music as in culture generally, nothing is ever pure, and the concert's cultural codes were decidedly mixed, in fascinating ways:

First off was the violin concerto by Miklós Rózsa, a Hungarian who, by a circuitous route involving a brief professional stop-off in J S Bach's church in Leipzig finally ended up in Hollywood. There he became one of the legendary figures of the golden age of film composing, writing scores for the *Thief of Baghdad* and *Ben-Hur*, among almost a hundred others. But, like his famous peers such as Korngold and Max Steiner, he never abandoned concert music. His violin concerto, tossed off in six weeks in 1953, slipped down as easily as a glass of Hungarian Tokaji, and was just as warming.

The soloist Roman Simovic is more familiar to London audiences as the genial leader of the London Symphony Orchestra. On Thursday, he seemed somewhat ill-at-ease to be thrust into the limelight in front of his colleagues, but he certainly deserved their hearty appreciation for his agile way of turning instantly from melting lyricism to stamping rustic vigour.

It brought out the malleable quality of the concerto itself, which at one moment seemed to be "home on the range" somewhere in Idaho (a reminder that Hollywood's musical image of cowboy country was largely a creation of Mittel-Europeans), the next in some lamp-lit boudoir accompanying a romantic declaration in close-up; the next in a knees-up in a Transylvanian village.

Simovic's plunging melodies were often echoed by a throbbingly impassioned viola or oboe, an effect eagerly seized on by the orchestra under the baton of Kirill Karabits (who was standing in for an indisposed Simon Rattle). There were some outright steals from the better-known violin concerto of Rózsa's countryman Béla Bartók, but the music was more ingratiating and soft-edged than that hard-line modernist Bartók would have allowed himself.

Or would he? The other piece in the concert, Bartók's Concerto for Orchestra of 1943, has a melody in the fourth movement (stolen from a contemporary operetta) that is actually just as romantic as anything in Rózsa's concerto. By this late stage in his life, in exile and racked with leukemia, Bartók was more romantic than modernist, and the piece is packed with references to folk melodies he'd collected 30 years earlier (but in Romania, not Hungary – Bartók had no time for narrow nationalism).

At one point, a tipsy village band rubs shoulders with what sounds like a Javanese gamelan. All this was glimpsed in Thursday night's performance, but only as brief stops in Karabits's urgent reading of the piece, which was always pushing forward. It was certainly thrilling, especially at the ending, even if this rich mélange of a piece, so steeped in regret and nostalgia, ideally needed a more expansive and generous approach to really shine. *This concert was filmed by Marquee TV for future broadcast.*

LSO/Karabits, Barbican

Sa dva mađarska kompozitora na programu, činilo se sigurnom opkladam da će koncert Londonskog simfonijskog orkestra u četvrtak uveče ponuditi prijatno uranjanje u čistu mađarsku vatru i začim. Ali u muzici, kao i u kulturi uopšte, ništa nikada nije čisto, a kulturni kodovi koncerta su bili odlučno pomešani, na fascinantnan način.

Prvi je bio koncert za violinu Mikloša Rože, Mađara koji je, običnim putem koji je uključivao kratko profesionalno zaustavljanje u crkvi J. S. Baha u Lajpcigu, konačno završio u Holivudu. Tamo je postao jedna od legendarnih ličnosti zlatnog doba filmskog komponovanja, pišući partiture za *Bagdadskog lopova* i *Ben-Hura*, među skoro stotinu drugih. Ali, kao i njegovi poznati vršnjaci kao što su Korngold i Maks Štajner, nikada nije napustio koncertnu muziku. Njegov koncert za violinu, završen za šest nedjelja 1953. godine, skliznuo je lako kao čaša mađarskog tokajija, i bio je isto tako topao.

Londonskoj publici poznatiji je solista Roman Simović kao genijalni vođa Londonskog simfonijskog orkestra. U četvrtak se činilo da mu nije lako što je bio u centru pažnje pred svojim kolegama, ali je svakako zaslužio njihovu srdačnu zahvalnost zbog svog agilnog načina na koji je momentalno preokrenuo otopljeni lirizam u žigosanje rustične energije.

To je pokazalo fleksibilnost samog koncerta, koji je u jednom trenutku izgledao kao da je „doma na strelištu“ negdje u Ajdahu (podsjetnik da je holivudska muzička slika kaubojske zemlje bila u velikoj mjeri kreacija Mittel-Evropljana), sljedećeg u nekom budoaru osvjetljenom lampama koji prati romantičnu izjavu u krupnom planu, sljedeći na koljenima u transilvanijskom selu.

U Simovićevim dubokim melodijama često su odjekivale pulsirajuće strastvene viole ili oboe, efekte koje je orkestar pomno pratio pod dirigentskom palicom Kirila Karabitsa (koji je zamijenio Sajmona Ratlea). Bilo je nekih direktnih krađa poznatijeg violinskog koncerta Rožinog zemljaka Bele Bartoka, ali muzika je bila dopadljivija i mekša nego što bi sebi dozvolio onaj-tvrdokorni modernista Bartok.

III ? Drugi komad na koncertu, Bartokov koncert za orkestar iz 1943. godine, ima melodiju u četvrtom stavu (ukradenu iz savremene operete) koja je zapravo jednako romantična kao bilo šta u Rožinom koncertu. U ovoj kasnoj fazi svog života, u egzilu i opterećen leukemijom, Bartok je bio više romantičan nego modernista, a komad je prepun referenci na narodne melodije koje je sakupio 30 godina ranije (ali u Rumuniji, ne u Mađarskoj – Bartok nije imao vremena za nacionalizam).

U jednom trenutku, zamišljamo pripit seoski bend koji njiše ramenima i zvuči kao javanski gamelan. Sve se to naziralo u nastupu u četvrtak uveče, ali samo kao kratki zastoji u Karabitsovom brzom čitanju djela, koje je uvijek guralo naprijed. Bilo je svakako uzbudljivo, posebno na kraju, čak i ako je ovom bogatom djelu, prožetom žaljenjem i nostalgijom, u idealnom slučaju bio potreban ekspanzivniji i velikodušniji pristup da bi zaista zablistao.

Koncert je sniman od strane *Marquee TV* za naredna emitovanja.

In concert – London Symphony Orchestra / Sir Antonio Pappano: Richard Strauss,
Coleridge-Taylor & Liszt

Roman Simovic (violin), London Symphony Orchestra / Sir Antonio Pappano
Coleridge-Taylor *Ballade in A minor* Op. 33 (1898)
Liszt *Die Ideale* S106 (1856-7)
Richard Strauss *Ein Heldenleben* Op. 40 (1898)
Barbican Hall, London
Sunday 12 February 2023

Reviewed by **Richard Whitehouse**

It may have been his only concert this season with the orchestra of which he becomes Chief Conductor next year, but the rapport between Sir Antonio Pappano and the London Symphony Orchestra was audibly sustained through the whole of what proved a judiciously programmed concert.

Whether or not his *Ballade* (as commissioned for and premiered at a Three Choirs Festival in Gloucester) was inspired by music from a nearby street organist, Samuel Coleridge-Taylor's work confirms the melodic fecundity and orchestral panache of his maturity. Its languorous slower episodes, framed by swifter sections of mounting energy, might not generate a more cumulative momentum, but the emotional immediacy of this piece overall is never less than appealing – certainly in a performance as vividly and precisely executed as that given tonight. Pappano gave a memorable account of Liszt's *Eine Faust Symphonie* four seasons ago, and it is good to see him exploring the mostly neglected orchestral output of this still misunderstood figure. The 12th of his symphonic poems, *Die Ideale* was written for the unveiling of a statue of Goethe and Schiller – a poem by the latter furnishing the conceptual basis of a piece which avoids programmatic or psychological excess for mostly lyrical and understated material; one whose deftly modified sonata design may well have been in Wagner's mind when envisaging the symphony of the future. Pappano steered a cohesive course, building assuredly towards a

triumphal if never bombastic apotheosis whose chordal writing for timpani (picked up on by Bruckner in his *First Symphony* nine years later) is merely its most striking musical attribute.

This conductor has made a fine recording of Richard Strauss's *Ein Heldenleben* with Orchestra dell' Accademia Nazionale di Santa Cecilia, and a similar combination of formal clarity alongside expressive intensity was evident here. Surging forward without indulgence, *The Hero* found due contrast in the sniping pettiness of *The Hero's Adversaries* – consummately rendered by the LSO woodwind – then leader Roman Simovic took centre-stage for an unusually focussed take on *The Hero's Companion* as culminated in rapturous euphony. Pappano's underlying tempo for *The Hero at Battle* was a little too headlong, though never to the detriment of its textural density in what emerged as a purposeful development of the work's myriad motifs; heading into a powerfully wrought climax at the beginning of *The Hero's Works of Peace*. It is in this penultimate section that the work's pivoting between tone poem and symphony is most finely drawn, and Pappano duly underlined the numerous allusions to Strauss's earlier pieces with due awareness of their place within the intricately conceived whole. Nor was the fateful transition into *The Hero's Resignation and Fulfilment* uncharacterized, making this finale a culmination of the overall design and consummation of its intrinsic content. Whether or not the evocation of domestic bliss, there could be little doubt as to the music's sincerity. Contrary to latter-day presumptions, moreover, there was no evidence of the work's revised ending as somehow tacked-on to what went before – Pappano drawing a Nietzschean 'oneness' from those closing bars which set the seal on a persuasive reading, and a memorable concert.

Na koncertu – Londonski simfonijski orkestar / Ser Antonio Papano: Ričard Štraus, Kolridž-Tejlor & List

ROMAN SIMOVIĆ (violina), Londonski simfonijski orkestar/ Ser Antonio Papano.

Coleridge-Taylor *Ballade in A minor Op.33 (1898)*

Liszt *Die Ideale S106 (1856-7)*

Richard Strauss *Ein Heldenleben Op.40 (1898)*

Barbican Hall, London

Nedjelja, 12.februar 2023.

Recenzija – Richard Whitehouse

Možda je to bio njegov jedini koncert ove sezone sa orkestrom koji će sljedeće godine predvoditi kao šef dirigent, ali je odnos između ser Antonija Papano i Londonskog simfonijskog orkestra podržavajući što se pokazalo tokom čitavog koncerta.

Bez obzira na to da li je njegova balada (naručena i premijerno izvedena na *Festivalu tri hora u Glosteru*) inspirisana muzikom obližnjeg uličnog orguljaša, djelo Semjuela Kolridža-Tejlora potvrđuje melodičnu plodnost i orkestarski sjaj njegove zrelosti. Njegove zamorne sporije epizode, uokvirane bržim delovima rastuće energije, možda neće generisati kumulativniji zamah, ali emocionalna neposrednost ovog djela u cijelini nije ništa manje privlačna – posebno u preciznom i živopisnom izvođenju kao što je prikazano večeras.

Papano je dao nezaboravan prikaz Listove simfonije *Eine Faust* prije četiri sezone, i lijepo je vidjeti ga kako istražuje uglavnom zanemarene orkestarske produkcije, ove još uvijek neshvaćene figure. Dvanaesta od njegovih simfonijskih poema, *Die Ideale*, napisana je za otkrivanje statue Getea i Šilera – pjesma potonjeg koja daje konceptualnu osnovu djela koje izbjegava programski ili psihološki višak za uglavnom lirski i potcijenjeni materijal; onaj čiji je vješto modifikovani dizajn sonate mogao biti u Vagnerovom umu kada je zamišljao simfoniju budućnosti. Papano je slijedio kohezivni pravac, ka trijumfalnom u bombastičnoj apotezi čije je akordsko pisanje za timpane (koje je Brukner preuzeo u svojoj *Prvoj simfoniji* devet godina kasnije) njen najupečatljiviji muzički atribut.

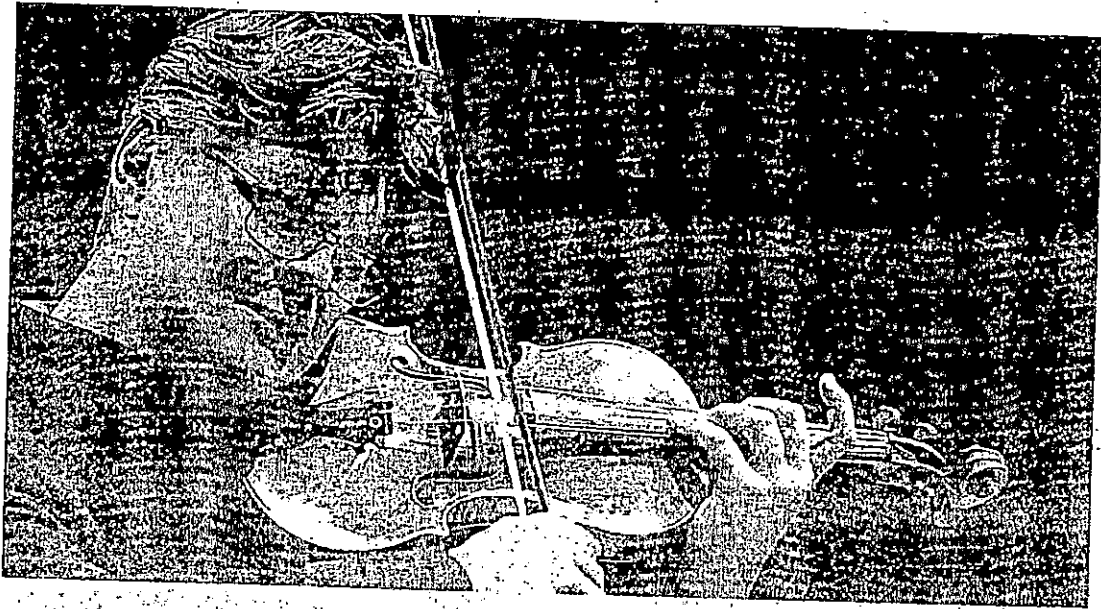
Ovaj dirigent je odlično snimio *Ein Heldenleben* Riharda Štrausa sa *Orchestra dell' Accademia Nazionale di Santa Cecilia*, a slična kombinacija formalne jasnoće uz ekspresivni intenzitet ovdje je bila očigledna. Jureći naprijed bez popustljivosti, Heroj je pronašao odgovarajući kontrast u snajperskoj sitničavosti Herojevih protivnika – koju je savršeno prikazao gudač LSO – tadašnji vođa Roman Simović, zauzeo je centralnu pozornicu za neobično fokusiran pogled na Herojevog pratioca što je kulminiralo zanosnim eufonijom. Papanov osnovni tempo za Heroja u bici bio je malo suviše strmoglav, iako nikada na uštrb njegove bravure u onome što se pojavilo kao svrsishodan razvoj bezbrojnih motiva djela; krećući se u snažno stvoreni vrhunac na početku Herojevih djela mira.

Upravo je u ovom pretposljednem dijelu najfinije prikazano isprepletanje djela između poeme i simfonije, a Papano je propisno podvukao brojne aluzije na Štrausova ranija djela sa dužnom sviješću o njihovom mjestu unutar zamršeno zamišljene cjeline. Ni sudbonosna tranzicija Herojevog popuštanja i ispunjenje nije bila neokarakterisana, što je ovo finale učinilo kulminacijom sveukupnog

dizajna i dovršenjem njegovog suštinskog sadržaja. Bez obzira da li je evociranje domaćeg blaženstva ili ne, ne bi bilo sumnje u iskrenost muzike.

Štaviše, suprotno pretpostavkama posljednjih dana, nije bilo dokaza da je revidirani završetak djela nekako povezan sa onim što je bilo ranije – Papano je stvarao Ničeansko „jedinstvo“ iz prepreka koje su zapečatile ubjedljivo vođenje-dirigovanje, i koncert za pamćenje.

MADRID / Roman Simovic y la ORTVE: un Prokofiev y un Bartók difíciles de superar

Madrid: Teatro Monumental. 12-I-2023. Orquesta Sinfónica RTVE. Director y violinista: Roman Simovic. *Obras de Prokofiev y Bartók.*

Domingo, 2 de junio de 1935. El Partido Comunista se reúne en el Monumental Cinema para crear lo que sería el Frente Popular. A la República española le queda poco más de un año de vida. No estuvo exenta de conflictos. A comienzos de 1933, se habían producido los sucesos de Casas Viejas, en Cádiz. Gobernaba entonces la coalición republicana-socialista de Manuel Azaña. “Barro, sangre y lágrimas”, diría de ese gobierno Diego Martínez Barrio. En octubre de 1934 había estallado la Revolución de Asturias y en Cataluña, el sábado 6 de octubre, a las ocho de la tarde, el presidente de la Generalitat, Lluís Companys, había proclamado el “Estado Catalán dentro de la República Federal de España”. Otra “ensoñación” que no duró ni un día. Gobernaba entonces en España la coalición radical-cedista de Alejandro Lerroux. Así andaba el patio por aquel entonces. El domingo 1 de diciembre de 1935, apenas seis meses después de que se germinara el Frente Popular, en ese mismo Monumental Cinema se estrena una obra de un compositor ucraniano al que le quedaba muy poco para regresar a la Unión Soviética: Sergei Prokofiev. Así lo memora una placa que hoy existe en la fachada del Teatro Monumental, el Monumental Cinema de marras: “En este teatro estrenó el músico SÉRGUEI PROKOFIEV su segundo concierto para violín el 1 de diciembre de 1935”. Y esta fue precisamente una de las obras que pudimos escuchar anoche.

Si en 1935 los encargados de aquel estreno fueron la Orquesta Sinfónica de Madrid y el violinista francés Robert Soetens, dirigidos por el maestro Enrique Fernández Arbós, anoche fueron la Orquesta Sinfónica RTVE (ORTVE) y el violinista Roman Simovic, quien también hizo las veces de director. Uno ignora cómo fue aquel estreno. El poeta Gerardo Diego, testigo de aquellos años, escribe bastante sobre Prokofiev en *Prosa musical*, ese estupendo compendio de sus artículos y críticas musicales publicado por Pre-Textos. Gerardo Diego era admirador del maestro Arbós. Sin embargo, uno intuye —convencido, en el fondo— que la

interpretación que Roman Simovic y la ORTVE hicieron anoche supera con creces la de hace 88 años. Como no hay registro musical —a menos que uno sepa— del estreno en 1935, abandonaremos toda especulación al respecto. De lo que no cabe duda es de que la interpretación de la ORTVE fue excelente, una orquesta que, por cierto, está pasando por un muy buen momento. Quienes la seguimos semanalmente podemos atestiguarlo. Afortunadamente hay registro audiovisual que lo avala: los conciertos de la ORTVE se retransmiten los viernes en La2.

El programa del octavo concierto de la temporada *Raíces* constaba de tres obras y dos compositores: la *Sinfonía n.º 1 "Clásica" en Re mayor op. 25* y el *Concierto para violín n.º 2 en Sol menor op. 63* de Prokofiev (1891-1953), y el *Divertimento para cuerdas Sz.113*, del compositor húngaro Bartók (1881-1945). Un programa y unos intérpretes de lujo al que no acompañó la asistencia de público. El teatro estaba un poco desangelado anoche, aunque el público se mostró de lo más fervoroso. Háganle caso a uno: si alguien lee estas palabras a tiempo, aún puede acudir hoy viernes al segundo de los dos conciertos semanales. Simplemente con la propina que Roman Simovic se marcó antes del descanso, ya merece la pena la visita al Teatro Monumental. Luego hablaremos de la propina...

Pero ahora permítanle a uno hacer una breve digresión. Las orquestas ofrecen conciertos y el público juzga el resultado por lo que ve en el escenario durante una o dos horas. Y los que más juzgamos —algunos hasta sentencian— somos quienes luego escribimos la crítica del concierto de turno. Muchas veces perdemos de vista que detrás de un concierto y de una orquesta hay muchas personas cuya labor pasa inadvertida. Y también olvidamos que una orquesta la conforman músicos, cada uno de ellos con sus quehaceres vitales —cada uno "de su padre y de su madre", como suele decirse— a cuésta. Un concierto es el resultado de otras muchas cosas que el ojo no ve pero que la intuición avezada vislumbra. ¿Sabían ustedes que los conciertos de la Orquesta y Coro RTVE están asociados a un programa pedagógico que sirve para formar a jóvenes músicos? Todos los viernes se ofrecen clases magistrales. La de esta semana, hoy, la imparte Roman Simovic. ¡Qué lujo! Y quien quiera verlo puede hacerlo en directo por YouTube o acercarse al Teatro Monumental. ¿Sabían que quien quiera también puede acudir al ensayo general de los jueves por la mañana a un precio ridículo de 3€? En los ensayos es donde verdaderamente se ve la labor del director de orquesta. Por eso, esta semana uno acudió también al ensayo general para comprobar que Roman Simovic logró la simbiosis con los maestros de la orquesta a quienes se les notaba admiración —a la par que compañerismo— por quien es, ¡nada más y nada menos!, que concertino de la Orquesta Sinfónica de Londres.

Regresemos al concierto de anoche. El recital se abrió con la *Sinfonía Clásica* de Prokofiev, dividida en cuatro movimientos (*Allegro*, *Larghetto*, *Gavota* y *Finale*). Las cuerdas ligeras (violás y violines) y los vientos tocaron de pie —al estilo Currentzis— con Roman Simovic haciendo las veces de concertino y director. Sólo los violonchelos y contrabajos permanecieron sentados. Eso confirió una sonoridad especial a la orquesta y aumentó la concentración de los músicos. Por cierto, que tanto en el ensayo general como en el concierto no faltaron las sonrisas cómplices entre los maestros de la orquesta y Roman Simovic. Fue una interpretación llena de contrastes, precisión y unísonos perfectos, matices estupendos, muchísima musicalidad en el *Larghetto*... A uno le llamó la atención el tempo con el que interpretaron el *Finale*. En el ensayo general lo habían tocado más lento, pero durante el concierto lo llevaron a una velocidad de vértigo y con una precisión increíble. Se notó que los músicos estaban disfrutando y el público les correspondió con el primero de los calurosos aplausos de la noche.

Tras la colocación de las sillas y el cambio de la configuración de la orquesta, con los maestros ya sentados, llegó el *Concierto para violín*, una obra maestra, dividido en tres movimientos: I. Allegro moderado, II. Andante assai y III. Allegro, ben marcato. Comienza el concierto con un solo de violín con el que Roman Simovic dejó claro el grandísimo violinista que es. Quizás en algunos pasajes pudo notarse que dirigir y tocar a la vez merma la libertad de la parte solista. El sonido que Simovic sacó del violín Antonio Stradivari fue asombroso en la bella melodía del Andante assai, magníficamente acompañado por la orquesta para lograr esa intensidad llena de lirismo y tensión. Ya lo dijimos anteriormente: simbiosis entre orquesta y solista. En el tercer movimiento, en el que suenan brevemente las castañuelas —¿guiño de Prokofiev al eventual estreno en España?— Simovic y la orquesta se lucieron de lo lindo. Y el público brindó unos aplausos calurosísimos a los que el violinista ucraniano respondió interpretando la *Sonata n.º 3 "Balada"* del compositor belga Eugène Ysaÿe. Ya les dije más arriba que simplemente con esta propina merecía la pena la vista al Teatro Monumental: Una obra endiablada para cualquier violinista —todas las sonatas para violín de Ysaÿe lo son— que Roman Simovic interpretó con tanta sencillez y facilidad como impecable virtuosismo. El público volvió a corresponderle con un gran aplauso salpicado de esos "¡bravo!" que la gente suelta cuando se emociona. Así nos fuimos al descanso.

Y al regresar llegó otra obra maestra y de difícilísima interpretación: el *Divertimento para cuerdas*, dividido en tres movimientos (Allegro non troppo, Molto adagio y Allegro assai) de Bartók. Por cierto, Bartók pasó también por España en 1931, en Oviedo, así lo narra Gerardo Diego en *Prosa musical*. Las cuerdas ligeras volvieron a tocar de pie con Simovic haciendo la labor de concertino. Si ya en la primera parte del concierto la ORTVE y el violinista nos habían dejado satisfechos con su calidad e interpretación, en esta segunda, terminaron de bordarlo con fino hilo de oro. Bartók compuso esta obra de estilo neoclásico en 1939, antes de emigrar a Estados Unidos. La interpretación estuvo plagada de momentos brillantísimos como esos diálogos entre la viola y el concertino, o los estupendos y precisos trémolos. Magníficas las melodías fugadas... El público lo reconoció con un grandísimo aplauso y haciendo que Roman Simovic saliera a saludar varias veces hasta que se despidió gesticulando que tenía que cenar, beber y dormir.

En resumen, noche con dos compositores excelentes, tres obras maestras y una orquesta y un solista amalgamados en una interpretación muy difícil de superar.

Michael Thallium

MADRID/Roman Simović i ORTVE: Prokofjev i Bartok koji se teško mogu prevazići

Madrid. Pozorište *Monumental* 12-I-2023. Simfonijski orkestar RTVE. Dirigent i solista – violinista Roman Simović. Djela Prokofjeva i Bartoka.

Nedelja, 2. jun 1935. Komunistička partija se sastaje u bioskopu Monumental da stvori ono što će postati Narodni front. Španskoj Republici je ostalo nešto više od godinu dana života. Nije bilo bez sukoba. Početkom 1933. godine desili su se događaji u Casas Viejasu u Kadizu. Tada je vladala republikansko-socijalistička koalicija Manuela Azanje. „Blato, krv i suze“, rekao bi Dijego Martinez Bario o toj vladi. Oktobra 1934. izbila je revolucija u Asturiji i u Kataloniji je u subotu, 6. oktobra, u osam sati popodne, predsjednik Generaliteta Lluís Companis proglasio „Katalonsku državu u okviru Savezne Republike Španije“. Još jedan 'san' koji nije potrajao ni dan. U Španiji je tada vladala radikalna-CEDA koalicija Alejandra Lerrouka. U nedjelju, 1. decembra 1935. godine, jedva šest meseci nakon što je Narodni front nastao, u tom istom bioskopu *Monumental* premijerno je prikazano djelo ukrajinskog kompozitora kome je još malo preostalo da se vrati u Sovjetski Savez: Sergeja Prokofjeva. Ovako je obilježena ploča koja danas postoji na fasadi pozorišta *Monumental*, nekadašnjeg bioskopa *Monumental*: „U ovom pozorištu je muzičar SERGEJ PROKOFJEV premijerno izveo svoj drugi violinski koncert 1. decembra 1935. godine. A ovo je upravo bilo jedno od djela koje smo sinoć mogli da slušamo“.

Ako su 1935. godine za tu premijeru bili zaduženi Madridski simfonijski orkestar i francuski violinista Robert Soetens, kojim je dirigovao maestro Enrique Fernandez Arbos, sinoć su to bili Simfonijski orkestar RTVE (ORTVE) i violinista Roman Simović, koji je takođe bio dirigent. Ne zna se kakva je bila ta premijera. Pjesnik Herardo Dijego, svjedok tih godina, mnogo piše o Prokofjevu u *Muzičkoj prozi*, tom veličanstvenom zborniku njegovih članaka i muzičke kritike u izdanju *Pre-Tektos*. Gerardo Dijego je bio obožavalac maestra Arbosa. Međutim, neko naslućuje — duboko u sebi — da tumačenje koje su Roman Simović i ORTVE dali sinoć daleko prevazilazi ono od prije 88 godina. Pošto ne postoji muzički zapis — osim ako se ne zna — o premijeri iz 1935. godine, napustićemo sve spekulacije o tome. Nema sumnje da je nastup ORTVE bio odličan, orkestar koji, inače, prolazi kroz veoma dobru fazu. Oni koji ga prate nedjeljno mogu to potvrditi. Na sreću, postoji audio-vizuelni zapis koji to podržava: koncerti ORTVE-a se emituju petkom na La2.

Program osmog koncerta u sezoni Raicesa sastojao se od tri djela i dva kompozitora: „*Klasična simfonija br. 1 u D-duru op. 25* i *Koncert za violinu br. 2 u g-molu op. 63* Prokofjeva (1891-1953), i *Divertimento za gudače Sz.113*, mađarskog kompozitora Bartoka (1881-1945). Pozorište je sinoć bilo pomalo dosadno, iako je publika bila najvatrenija. Obratite pažnju na jedno: ako neko na vrijeme pročita ove riječi, još danas, u petak, može da prisustvuje drugom od dva nedjeljna koncerta.

A sada napravimo kratku digresiju. Orkestri nude koncerte, a publika ocjenjuje rezultat po onome što vidi na sceni sat-dva. A mi koji najviše sudimo — neki čak i rečenicu — kasnije pišemo kritiku koncerta. Mnogo puta izgubimo iz vida da iza koncerta i orkestra stoji mnogo ljudi čiji rad ostaje neprimjećen. A takođe zaboravljamo da orkestar čine muzičari, svaki od njih sa svojim vitalnim poslovima — svaki „od svog oca i majke“, kako se kaže — na leđima. Koncert je rezultat mnogih drugih stvari koje oko ne vidi, ali koje iskusna intuicija nazire. Da li ste znali da su koncerti Orkestra i hora RTVE povezani sa edukativnim programom koji služi za obuku mladih muzičara? Profesionalni kursevi se nude svakog petka. Danas predaje Roman Simović. Kakav luksuz! A ko želi da to vidi može da ode u pozorište *Monumental*. Roman Simović je ostvario simbiozu sa orkestrom koji je pokazivao divljenje — ali i drugarstvo —!

Vratimo se sinočnjem koncertu. Koncert je otvoren *Klasičnom simfonijom* Prokofjeva, podijeljenom u četiri stava (*Allegro*, *Largeto*, *Gavota* i *Finale*): Laki gudači (viole i violine) i drveni duvači svirali su stojeći — u *Currentzis* stilu — a Roman Simović je bio koncertmajstor i dirigent. Samo su violončela i kontrabasi ostali da sede. Ovo je orkestru dalo poseban zvuk i povećalo koncentraciju muzičara. Inače, i na generalnoj probi i na koncertu nije nedostajalo saučesničkog osmeha između koncertmajstora orkestra i Romana Simovića. Bila je to interpretacija puna kontrasta, preciznosti i savršenih unisona, divnih nijansi, mnogo muzikalnosti u *Largetu*. Zapanjio je tempo kojim su interpretirali *Finale*. Na generalnoj probi su je svirali sporije, ali su je tokom koncerta odsvirali vrtoglavom brzinom i nevjerojatnom preciznošću. Konstatovano je da su muzičari uživali, a publika im je uzvratila prvim toplim aplauzom večeri.

Nakon postavljanja stolica i promjene konfiguracije orkestra, uslijedio je *Koncert za violinu*, remek djelo, podijeljeno u tri stava: I. *Allegro moderato*, II. *Andante assai* i III. *Allègro*, dobro naglašen. Koncert počinje violinskim solom kojim je Roman Simović jasno stavio do znanja o kakvom se velikom violinisti radi. Možda bi se u nekim dijelovima moglo primijetiti da istovremeno dirigovanje i sviranje umanjuje slobodu soliste. Zvuk koji je Simović iznjeo iz violine Stradivarija bio je zadivljujući u prelijepoj melodiji *Andante assai*, uz veličanstvenu pratnju orkestra, da bi se postigao taj intenzitet pun lirizma i napetosti. Već smo to rekli: simbioza između orkestra i soliste. U trećem stavu, u kome kratko zvuče kastanjete — Simović i orkestar su zablistali, a publika je uputila veoma topao aplauz, na šta je violinista uzvratio interpretacijom *Sonate br. 3 „Balada“* belgijskog kompozitora Ežena Izaja. Već sam vam rekao da se jednostavno uz ovaj savjet isplatila posjeta pozorištu *Monumental*. Davolje djelo za svakog violinistu — sve su Izajevе violinske sonate — koje je Roman Simović tumačio sa takvom jednostavnošću i lakoćom kao besprekornu virtuoznost. Publika je uzvratila gromoglasnim aplauzom uz usklike "bravo!" koji su odjekivali.

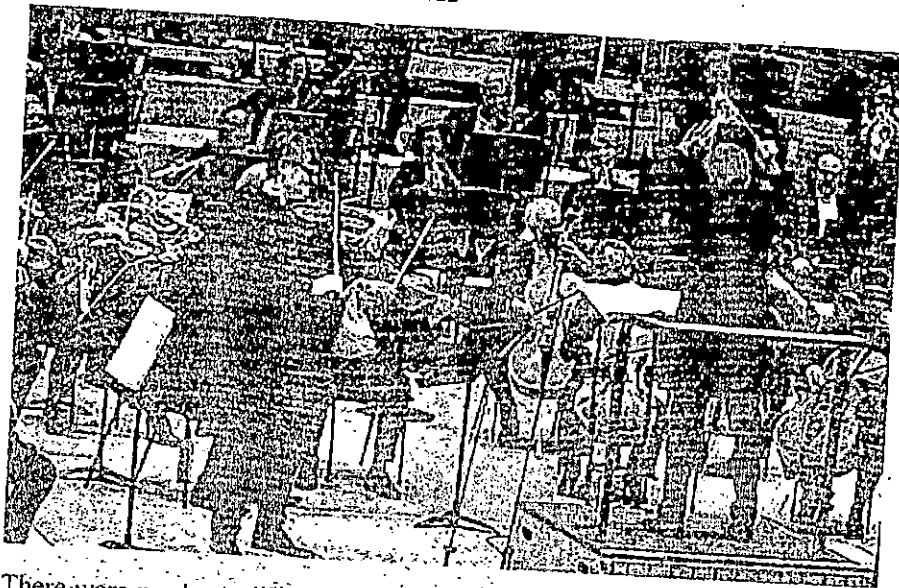
A kada se vratio, stiglo je još jedno remek-djelo koje je bilo izuzetno teško interpretirati: *Divertimento za gudače*, koji je Bartok podijelio na tri stava (*Allegro non troppo*, *Molto adagio* i *Alegro assai*). Bartok je, inače, posjetio i Španiju 1931. , u *Ovijedu*, kako to Gerardo Dijego pripovjeda u muzičkoj prozi. Lagane žice su se vratile da sviraju stojeći, a Simović je nastavio kao koncertmajstor. Ako su nas ORTVE i violinista već u prvom dijelu koncerta ostavili zadovoljnima svojim kvalitetom i nastupom, u ovom drugom dijelu su završili vez finim zlatnim koncem. Bartok je komponovao ovo neoklasično djelo 1939. godine, prije nego što je emigrirao u Sjedinjene Države: Predstava je bila puna briljantnih momenata poput onih dijaloga između viole i koncertmajstora, ili zapanjujućih i preciznih tremola. Odbegle melodije su veličanstvene... Publika ga je prepoznala velikim aplauzom i natjerala Romana Simovića da nekoliko puta izađe da se pozdravi dok se nije oprostio gestikulirajući da mora da večera, pije i spava.

Ukratko, noć sa dva odlična kompozitora, tri remek-djela i orkestrom i solistom spojeni u nastup koji je veoma teško nadmašiti.

MICHAEL THALLIUM

Concert review: Roman Simovic (violin) London Symphony Orchestra/Kirill Karabits

By Edward Bhesania 23 FEBRUARY 2022

There were no downsides to the LSO casting its leader Roman Simovic as soloist in Miklós Rózsa's Violin Concerto, written in 1953 for Heifetz and adapted for Billy Wilder's 1970 film *The Private Life of Sherlock Holmes*.

Super-prepared and able to make light of the part's difficulties, Simovic proved a passionate advocate for the concerto, which combines the rhythmic verve of Walton with the lush tune-spinning of Korngold. If there was a hint of slightly muted exuberance in the first movement, this could be because soloist, orchestra and conductor also had an eye ahead to the numerous tight corners to be turned together, all as it happened cleanly negotiated by Kirill Karabits, who stood in at short notice to replace Simon Rattle, who was self-isolating after contracting Covid-19.

Simovic found a vein of reverie in the lambent second movement, which ends with the soloist disappearing into stratospheric heights, and he had power in reserve for the taxing, folk music-inflected finale. To boot, Simovic was visibly thrilled to be on stage with his colleagues, and the camaraderie clearly went both ways.

The orchestra was again on fine form in the second half, with Karabits leading a performance of Bartók's Concerto for Orchestra notable for its freshness and suppleness as well as its colour and precision.

EDWARD BHESANIA

Recenzija koncerta: Roman Simović (violina) Londonski simfonijski orkestar/Kiril Karabits

EDVARD BHESANIA

LSO je bez greške izabrao svog lidera Romana Simovića kao solistu na *Koncertu za violinu*, Mikloša Rože, napisanom 1953. godine za Hajfeca i adaptiranom za film Bilija Vajldera iz 1970. *Privatni život Šerloka Holmsa*.

Sjajno pripremljen i sposoban da osvjetli poteškoće u djelu, Simović se pokazao kao strastveni zagovornik koncerta, koji kombinuje Voltonov ritmički zanos sa bujnom melodijom Korngolda. Ako je u prvom stavu postojao nagovještaj blago prigušene bujnosti, to bi moglo biti zato što su solista, orkestar i dirigent također pazili na brojne teške dijelove koje treba pokrenuti zajedno, a sve se to dogodilo o čemu je jasno govorio i Kiril Karabits, koji je u kratkom roku zamijenio Sajmona Retla, koji je bio u samoizolaciji nakon što je dobio Covid-19.

Simović je pronašao žilu sanjarenja u lambentnom drugom stavu, koji se završava tako što solista nestaje u stratosferskim visinama, a imao je rezervu snage za mukotrpno i dugotrajno finale. Simović je zaista bio vidno oduševljen što je na sceni sa svojim kolegama, a kolegijalna podrška je očigledno bila obostrana.

Orkestar je ponovo bio u dobroj formi u drugoj polovini, a Karabits je predvodio izvođenje Bartokovog Koncerta za orkestar koji se ističe po svježini i gipkosti, kao i po boji i preciznosti.

Violin 24 Caprice" N. Paganini

'For a recording that is as musically involving as it is technically dazzling, he has few rivals'

The Strad

'This is what it sounds like when a player moves beyond the technical demands of a work and becomes a vehicle for the essence of the music.'

Strings Magazine

'[Simovic] shows the astonishing variety of these works... breathtakingly worthwhile.'

The Guardian

'The whole superb rendition can be listened to for pure pleasure.'

The Times

'There are delights here: the teasing 'Devil's Laughter' of the 13th caprice...where both Paganini and Simovic to up their game, in terms of imagination and variety.'

BBC Music Magazine

'Simovic colours each [Caprice] with its own character and hue... jaw-dropping.'

The Scotsman

'Whether beautifully tuned chords and octaves, dramatic double and triple stopping, left hand pizzicato, gorgeously tactile vibrato at the close of phrases, Simovic delivers it all spectacularly.'

Audiophilia

'Simovic's brilliant virtuosity and innate musicality allow him to take risks only few can hazard.'

Teatri Online

'This is a fine solo disc debut and one that offers a genuine and quality alternative to the existing pile.'

Gramophone

„Za zvučni zapis koji je koliko muzički angažovan, toliko i tehnički blistav, on gotovo da nema konkurenciju“.

The Strad

„Tako zvuči kada se muzičar izdigne iz okvira tehničkih zahteva dela i postaje prenosilac suštine muzike“.

Strings Magazine

„[Simović] prikazuje zadivljujuću raznolikost ovih dela...izuzetno vredan pažnje“.

The Guardian

„Ovo celokupno vrhunsko izvođenje može se slušati iz čistog zadovoljstva“.

The Times

„Ono što ovde očarava jeste izazivački 'Đavolji grohot' 13. Kaprisa...u kome, čini se, i Paganini i Simović postavljaju igru na viši nivo u pogledu maštovitosti i raznovrsnosti“.

BBC Music Magazine

„Simović oslikava svaki [Kapis] njegovim sopstvenim karakterom i nijansom...impresivno“.

The Scotsman

„Bilo da je reč o intonativno sjajnim akordima i oktavama, dramatičnim dvozvucima i trozvucima, picikatu levom rukom, bajkovito čulnom vibratu na krajevima fraza; Simović sve to iznosi na spektakularan način“.

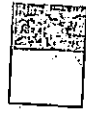
Audiophilia

„Simovićev briljantni virtuozi i urođena muzikalnost omogućavaju mu da preuzme rizike na koje se samo retki mogu odvažiti“.

Teatri Online

„Ovo je odličan debitantski solistički disk koji, u mnoštvu postojećih, pruža istinsku i kvalitetnu alternativu“.

Gramophone

Ljerne igre Vrhunski violinist nakon šest godina opet u Kneževu dvoru

Roman Simović, koncert-
majstor Londonskog
simfonijskog orkestra, izveo
e sonate Eugènea Ysaÿea
tija zahtjevnost traži
najvišu razinu izvedbe

Jedan od najcjelovitijih violi-
nista svoje generacije, koncert-
majstor Londonskog
simfonijskog orkestra Roman
Simović nastupio je na Dvora-
čkim ljetnim igrama u nedjelju
u navečer u nteriju Kneževu dvora
stavivši snažan dojam izvedbom
živudljivog programa.

Dejmljiv i živopisan program
concerta činio su uzbudljive sonate
ugènea Ysaÿea, odnosno djelo Šest
mata za solo-violinu čije tehnička
izjavnost i harmonijska original-
nost iziskuju najvišu razinu izvedbe,
ponekim pasażima gotovo do sa-
e perfekcije, a upravo je nepokol-
bljivu virtuoznost ostvario Roman
marić u nedjelju u Dvoru gdje je
stupio ponovno nakon šest godina.
Ysaÿeve Sonate smatraju se svo-
rsalra stilskim mostom između
rog i novog, trađicije i improvizar-
te presjekom violinističkih teh-
i i pristupa – modelirane prenia

Bachu, a inspirirane ponajboljim vi-
olinistima 20. stoljeća i njihovim nu-
letničnim stilovima i načinima svira-
nja. Tako je jedinstveni pojedinačni
temperament svake sonate imnu-
ozno iznjansirao Simović, sabran i
pronježiv u svojoj izvedbi koja je na
poseban način fascinirala sretnom
prirodnosću i lakoćom muziciranja.

Sonate iz 1923. godine

U potpunosti ujelovljujući skladate-
ljevnu viziju pravog violinista koji je
tjedno i mlallac i pjesnik, Simović
je besprijeckarno demonstrirao punu
raspona emocija i tehnika te svu
ljepota i poeziju svog instrumenta,
u čemu je publika u Dvoru ne samo
istinski uživala već prepoznala i jeja-
nita, ispraćajući svaku sonatu dugim
pljeskom, na kraju ga uz ovaclje vra-
ćajući na poklon nekoliko puta. Ne
iznenaduje zato Simovićeva impre-
sivna biografija i temeljni angažman
koncert-majstora Londonskog sim-
fonijskog orkestra, jednog od vode-
ćih svjetskih orkestara uopće.

Belgijski violinist, dirigent i skla-
datelj Eugène Ysaÿe, poznat po svi-
račkom umijeću i stvaranju nave-
ratničke svirača violine, napisao je
šest sonata u srpnju 1923. godine,
posvetivši svaku briljantnim suvra-
menicima violinistima koji su ga i

Simović je
besprijeckarno
demonstrirao
punu
raspona
emocija i
tehnika
te svu
ljepotu i
poeziju
svog
instru-
menta

Publika je ispraćala svaku sonatu pljeskom, vraćajući Simovića na poklon više puta

inspirirani, dodavajući sonatama ka-
rakterističke povezanosti sa po jednom
violinistom - Josephu Szigetijem (br.
1), Jacquesu Tillhauseru (br. 2), Geor-
geu Enescu (br. 3), Fritzju Kreisleru
(br. 4), Mathieu Crickboomu (br. 5) i
Manuelu Quirogu (br. 6).

Kholodenkov recital

Na taj način dao je presjek violinistič-
kih tehnika i pristupa sviranju, pro-
sirujući literaturu tog instrumenta.

Glazbeni program 73. Dubrovak-
kih ljetnih igara donosi još jedan
solo recital s koncertom pijanista
Valjima Kholodenka u nedjelju 7.
kolovoza, s početkom u 21.30 sati u
dvoru Kneževu dvoru, a na progr-
amu su djela Adesa, Schuberta i Pro-
kofjeva. ☐ j

ŽIRIJU ZA DODJELU TRINAESTOJULSKE NAGRADE

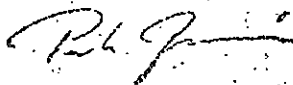
Poštovani,

Lično i profesionalno, kao dobitnik Trinaestojulske nagrade, podržavam predlog JU Muzički centar Crne Gore da Roman Simović bude ovogodišnji dobitnik iste.

Rangiran od strane stručne kritike kao jedan od najboljih violinista današnjice, koncertmajstor Londonskog simfonijskog orkestra, Roman Simović je nedvosmisleno najistaknutiji crnogorski umjetnik svjetskog renomea.

Njegov doprinos ugledu i kulturnom uzdizanju Crne Gore u svijetu na svim najznačajnijim svjetskim koncertnim podijumima je nemjerljiv. Ovaj vanserijski, talentovani i vrijedni umjetnik sa svim svojim postignućima i doprinosima valorizaciji našeg kulturalnog identiteta i umjetnosti ne smije biti zanemaren.

Imajući sve navedeno u vidu smatram da Roman Simović zavređuje ovo značajno državno priznanje.

Akademik Pavle Goranović

MINISTARSTVO KULTURE I MEDIJA

Primijeno: 26.06.2023g				
Org. red.	Sl. broj	Prilog	Vrijednost	
UPI-13	037/23	-	185/1	

MINISTARSTVO KULTURE I MEDIJA

Žiri za dodjelu Trinaestojulske nagrade

PREDMET: Zahtjev za slobodan pristup informacijama

Poštovani,

Molim Vas da nam na osnovu Zakona o slobodnom pristupu informacijama dostavite na uvid sljedeće:

Prijedloge i djela na osnovu kojih su nagrađeni dobitnici Trinaestojulske nagrade gospoda Naod Zorić, Roman Simović i Predrag Uljarević.

Najljubaznije Vas molimo da nam u zakonski predviđenom roku odgovorite.

Rješenje donešeno po ovom zahtjevu nam možete poslati na adresu Karadorđeva 17, Pš Savoja Nikšić.

S poštovanjem

Radoje Nikolić

Predsjednik u.o

CRNOGORSKA KULTURNA MREŽA

PIB: 02774950 | Žiro račun: 535-10919-11 | office.ckm@gmail.com | crnogorska-kulturna-mreza.org
+382 40 212 090 | +382 67 63 99 00 | PC Savoja, Karadorđeva 17, 81400 Nikšić